

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษา
ระดับ ปวช. และ ระดับปวส.
ของวิทยาลัยเทคโนโลยีพาณิชยการ และบริหารธุรกิจ

โดย

นางพัชสุดา กัลยาณวุฒิ

วิทยาลัยเทคโนโลยีพาณิชยการและบริหารธุรกิจ

ชื่อผลงานวิจัย	ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับ ปวช. และ ระดับปวส. ของวิทยาลัยเทคโนโลยีพายัพและบริหารธุรกิจ
ชื่อผู้วิจัย	นางพัชสุดา กัลยาณวุฒิ
ตำแหน่งผู้วิจัย	ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ วิทยาลัยเทคโนโลยีพายัพและบริหารธุรกิจ
วุฒิการศึกษาผู้วิจัย	ปริญญาตรี ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) ภาษาอังกฤษ
สถานศึกษาที่สังกัด	วิทยาลัยเทคโนโลยีพายัพและบริหารธุรกิจ
การติดต่อผู้วิจัย	083-576-6577 และ aa.patsuda@payaptechno.ac.th
ปีที่ทำวิจัยเสร็จ	2558
ประเภทงานวิจัย	วิจัยสถาบัน

บทคัดย่อ

จุดมุ่งหมายของการวิจัยนี้ (เพื่อ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับ ปวช. และระดับ ปวส. 2) เพื่อพัฒนาแนวทางในการจัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ ของวิทยาลัยเทคโนโลยีพายัพและบริหารธุรกิจ

โดยมี**วิธีดำเนินการ**กับกลุ่มเป้าหมายเพื่อกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยได้แก่นักศึกษาระดับ ปวช.3 จำนวน 291 คน นักศึกษาระดับ ปวส. 2 จำนวน 160 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 451 คน โดยการสุ่มแบบแยกชั้น (Stratified Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ แบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ เพื่อยืนยันประเด็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา ของนักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีพายัพและบริหารธุรกิจ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ข้อมูล โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ผลการศึกษาวิจัยพบว่า

จากการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ระดับ ปวช. 3 และ ปวส. 2 ระดับความพึงพอใจ ของนักศึกษา และปัจจัยที่ส่งผลต่อการสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ของวิทยาลัยเทคโนโลยีพายัพและบริหารธุรกิจ ทั้ง 4 ด้าน เมื่อพิจารณาโดยรวมมี ความพึงพอใจอยู่ในระดับมากเหมือนกันโดยประเด็นที่มีความพึงพอใจมาก คือปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย ปัจจัยด้านครู และปัจจัยด้านผู้เรียน ตามลำดับ

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จอย่างสมบูรณ์ ได้ด้วยความช่วยเหลืออย่างยิ่งจากคุณปรีดา ทั่งไหล ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำปรึกษา และข้อมูลต่างๆ ขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้ ขอขอบคุณผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคโนโลยีพายัพและบริหารธุรกิจ อำเภอ สันทราย จังหวัด เชียงใหม่ ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ให้อำนวยความสะดวก และให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการทดลอง และเก็บรวบรวมข้อมูล

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากการศึกษาวิจัยนี้ ผู้วิจัยขอน้อมบูชาพระคุณบิดามารดาและบูรพาจารย์ทุกท่านที่ได้อบรมสั่งสอนวิชาความรู้ และให้ความเมตตาแก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด เป็นกำลังใจสำคัญที่ทำให้การศึกษาระดับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี

นางพัชสุดา กัลยาณวุฒิ

ผู้วิจัย

สารบัญ

หัวเรื่อง	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
ขอบเขตของการวิจัย	3
ประโยชน์ที่จะได้รับการวิจัย	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
กรอบแนวคิดการพัฒนา	7
บทที่ 2 ทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้อง	8
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	13
บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย	22
1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	22
2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา	22
3. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	24
4. การวิเคราะห์ข้อมูล	25
5. สถิติที่ใช้	27
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	28
ตอนที่ 1	

ตอนที่ 2	
ตอนที่ 3	
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	31
สรุปผลการวิจัย	31
อภิปรายผล	32
ข้อเสนอแนะ	34
บรรณานุกรม	36
ภาคผนวก ก	
ภาคผนวก ข	
ภาคผนวก ค	

บทที่ 1

บทนำ

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษามีบทบาทสำคัญในการช่วยพัฒนาเยาวชนทั้งทางด้านปัญญา บุคลิกภาพและ ช่วยให้เยาวชนมีความสำเร็จในชีวิต ทุกประเทศจึงหาทางส่งเสริมการศึกษาให้มีคุณภาพ มี มาตรฐานความเป็นเลิศ ซึ่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2553 มีจุดมุ่งหมายในการจัดการศึกษาดังที่มาตรา 6 กล่าวไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการ ดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข จากสภาพสังคมไทยที่เปลี่ยนแปลงไปแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554) จึงได้เห็นถึงความจำเป็นในการปรับเปลี่ยนจุดเน้นในการพัฒนาคุณภาพคนใน สังคมไทยให้มีคุณธรรม และมีความรอบรู้อย่างเท่าทัน ให้มีความพร้อมทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และศีลธรรม สามารถก้าวทันการเปลี่ยนแปลง เพื่อนำไปสู่สังคมฐานความรู้ได้อย่าง มั่นคง แนวการพัฒนาคนดังกล่าวมุ่งเตรียมเด็กและเยาวชนให้มีพื้นฐานจิตใจที่ดีงาม มีจิตสาธารณะ พร้อมทั้ง มีสมรรถนะ ทักษะ และความรู้พื้นฐานที่จำเป็นในการดำรงชีวิต อันจะส่งผลต่อการพัฒนา ประเทศแบบยั่งยืน (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2549) ซึ่งแนวทางดังกล่าวสอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการในการพัฒนาเยาวชนของชาติเข้าสู่ โลกยุคศตวรรษที่ 21 โดยมุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนมีคุณธรรม รักความเป็นไทย มีทักษะการคิด วิเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ มีทักษะด้านเทคโนโลยี สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม โลกได้อย่างสันติ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2556 และหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2557 พัฒนาขึ้นให้สอดคล้องกับ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ยุคโลกาภิวัตน์ เพื่อผลิตกำลังคนระดับ ฝีมือที่มีความรู้ ความชำนาญในทักษะวิชาชีพ มีคุณธรรม วินัย เจตคติ บุคลิกภาพ และเป็นผู้มีปัญญาที่ เหมาะสม สามารถนำไปใช้ในการประกอบอาชีพได้ตรงตามความ

ต้องการของตลาดแรงงาน สอดคล้องกับ ภาวะเศรษฐกิจและสังคม ทั้งในระดับชุมชน ระดับท้องถิ่นและระดับชาติ โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกระบบ และวิธีการเรียนได้อย่างเหมาะสมตามศักยภาพ ความสนใจและโอกาสของตน ส่งเสริมการประสานความร่วมมือในการจัดการศึกษาและพัฒนา หลักสูตรร่วมกันระหว่างสถาบัน หน่วยงาน และองค์กรต่างๆ ทั้งใน ระดับชาติ ท้องถิ่นและชุมชน จากปัญหาดังกล่าว วิทยาลัยเทคโนโลยีพายัพและบริหารธุรกิจ เป็นสถานศึกษาแห่งหนึ่งที่ใช้ หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 และหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2546 ในปีการศึกษา 2547 ทั้งในระดับปวช.1-3 และ ปวส.1-2 ในการจัดการเรียนการสอน ที่ผ่านมา วิทยาลัยฯ ได้วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2555 และ 2556 พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาจากปีการศึกษา 2555-2556 มีผู้สัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ลดลง ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับ ปวช. 3 และ ปวส.2 ของวิทยาลัยเทคโนโลยีพายัพและบริหารธุรกิจ ว่ามีปัจจัยใดบ้างที่มีผลต่อคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาทั้งสองระดับชั้น เพื่อที่วิทยาลัยฯ จะได้นำผลการวิจัยมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตร และพัฒนาผู้เรียนให้เป็นที่ตามจุดมุ่งหมาย ของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2556 และหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2557

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับ ปวช. และระดับ ปวส. ของ วิทยาลัยเทคโนโลยีพายัพและบริหารธุรกิจ
2. เพื่อพัฒนาแนวทาง ในการจัดการเรียน การสอนอย่างมีประสิทธิภาพ

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายที่จะศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับ ปวช. และ ระดับปวส. ของวิทยาลัยเทคโนโลยีพายัพและบริหารธุรกิจ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับ ปวช. 3 จำนวน 291 คน และ ระดับ ปวส. 2 จำนวน 160 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 451 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาได้มาโดยการสุ่มแบบแยกชั้น (Stratified Random Sampling) ซึ่งใช้ตารางมาตรฐานว่าด้วยขนาดประชากรและกลุ่มตัวอย่างของ Krejcie and Morgan (อ้างถึงใน ธานินทร์ ศิลป์จารุ. 2548 : 51) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือ นักศึกษาระดับ ปวช. 3 จำนวน 165 คน จำนวนนักศึกษาระดับ ปวส. 2 จำนวน 113 คน รวมทั้งสิ้น 278 คน

ขอบเขตเนื้อหา

1. การศึกษาครั้งนี้เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับ ปวช. และ ระดับ ปวส. ของวิทยาลัยเทคโนโลยีพายัพ และบริหารธุรกิจ ตามแนวคิดทฤษฎีของ Bloom
2. การศึกษาครั้งนี้ศึกษาเฉพาะวิทยาลัยเทคโนโลยีพายัพและบริหารธุรกิจ

ตัวแปรในการวิจัย

1. ตัวแปรต้น ได้แก่ ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลการสัมฤทธิ์ทางการศึกษา ได้แก่
 1. ปัจจัยด้านผู้เรียน
 2. ปัจจัยด้านครอบครัว
 3. ปัจจัยด้านครู
 4. ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในวิทยาลัย
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับ ปวช. และ ปวส. ของวิทยาลัยเทคโนโลยีพายัพและบริหารธุรกิจ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. ทราบระดับความพึงพอใจ.ของปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับ ปวช. และ ปวส.
2. นำผลการวิจัยไปหาแนวทางการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

นิยามศัพท์เฉพาะ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ระดับความสำเร็จที่ได้จากความสามารถทางร่างกาย หรือสมอง ซึ่งอาจพิจารณาได้จากคะแนนที่กำหนดให้ หรือคะแนนที่ได้จากงานที่ผู้สอนมอบให้ หรือทั้งสององค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในการวิจัยครั้งนี้ คือผล การศึกษาเฉลี่ยสะสม (Grade point average : GPA) และในบางกรณีผู้วิจัยอาจใช้คำว่า ผลการเรียน ของนักศึกษา เพื่อความกระชับ และชัดเจนของเนื้อความ

ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ตัวแปรที่ผู้วิจัยคาดว่าจะมีผลต่อ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

ปัจจัยด้านผู้เรียน ได้แก่ เพศ ระดับชั้น แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เจตคติต่อการเรียน การใช้เวลาเพื่อการเรียน

ปัจจัยด้านครอบครัว หมายถึง วุฒิการศึกษา อาชีพของผู้ปกครอง รายได้ของผู้ปกครอง การสนับสนุนด้านการเรียน การดูแลเอาใจใส่ของผู้ปกครอง

ปัจจัยด้านครู หมายถึง วุฒิการศึกษา ประสบการณ์การสอนของครู การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลการเรียน สัมพันธภาพกับนักศึกษา

ปัจจัยด้านสถานศึกษา ได้แก่ หลักสูตร สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน สภาพแวดล้อมภายในวิทยาลัย การส่งเสริมด้านการศึกษา

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษาคั้งนี้ผู้ศึกษาได้นำหลักการ/แนวคิด/ทฤษฎี เกี่ยวกับ โครงสร้างการบริหารจัดการในสถานศึกษา มาประกอบการศึกษานี้ ผู้ศึกษาวิจัยจึงได้นำแนวคิดดังกล่าวมาใช้ และประมวลเป็นกรอบแนวคิดการวิจัย ดังแผนภาพต่อไปนี้

กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรต้น

ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการสัมฤทธิ์ทางการศึกษาได้แก่

1. ปัจจัยด้านผู้เรียน
2. ปัจจัยด้านครอบครัว
3. ปัจจัยด้านครู
4. ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมใน วิทยาลัย

ตัวแปรตาม

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาระดับ ปวช. และ ปวส. ของวิทยาลัยเทคโนโลยีพายัพและบริหารธุรกิจ

บทที่ 2

ทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้อง

ทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้อง

เป็นการศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวกับนวัตกรรม และเนื้อหาตาม หลักสูตรการศึกษา ที่เกี่ยวข้อง โดยนำเสนอในลักษณะของการเรียบเรียงเชิงสังเคราะห์

การเย่ และบริกซ์ (Gagne and Briggs, อ้างถึงใน พรศรี พุทธานนท์, 2550: 6-10) ได้แบ่ง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนรู้เป็น 2 ประเภท คือ

1. ปัจจัยภายนอก เป็นปัจจัยเดิมของการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง โดยการให้สิ่งเร้าพร้อมกับให้ ผู้เรียนตอบสนองในสิ่งที่ต้องการ การทำซ้ำคือการให้ผู้เรียนเรียนรู้โดยใช้สิ่งเร้าแล้วตอบสนอง หลาย ๆ ครั้ง จนสามารถเรียนรู้ได้ การให้การเสริมแรง คือ การเสริมกำลังใจให้เกิดความพอใจ ในการเรียนรู้
2. ปัจจัยภายใน เป็นสิ่งภายในที่ผู้ เรียนต้องมีเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ข้อเท็จจริงขณะเรียนขณะนั้น หรือระลึกจากที่เคยเรียนมาแล้ว ทักษะทางปัญญาหมายถึง ความสามารถในการใช้ สมองเพื่อ การเรียนรู้ โดยระลึกจากประสบการณ์การเรียนรู้ที่ผ่านมา ยุทธศาสตร์ หมายถึง สมรรถภาพที่ ควบคุมการเรียนรู้ ความตั้งใจ การจำ และพฤติกรรมความคิดของมนุษย์เป็นกระบวนการทำงาน ภายในสมองของมนุษย์ ผู้เรียนอาจได้รับแนวทางในขณะเรียน

ทฤษฎีการเรียนรู้ของ บลูม (Bloom, อ้างถึงใน ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์: 2548, 91) ได้เสนอ ทฤษฎีการเรียนรู้ในโรงเรียนกล่าวคือ พื้นฐานของผู้เรียนเป็นหัวใจในการเรียน ผู้เรียนแต่ละคนจะเข้า ชั้นเรียนด้วยพื้นฐานที่จะช่วยให้เขาประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ต่างกัน ถ้าเขามีพื้นฐานที่ คล้ายคลึงกัน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะไม่แตกต่างกัน คุณลักษณะของแต่ละคน เช่น ความรู้ที่จำเป็น ก่อนเรียน แรงจูงใจในการเรียน คุณภาพของการสอนเป็นสิ่งที่ปรับปรุงได้ เพื่อให้แต่ละคนและทั้งกลุ่ม

มีระดับการเรียนรู้ที่สูงขึ้น นอกจากนี้ ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2548: 231-241) ได้กล่าวถึง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่สำคัญในการเรียนการสอน ได้แก่

(1) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ตามแนวคิดของ แอทคินสัน อธิบายถึงในสถานการณ์หนึ่ง ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จะมีความพยายามที่จะทำงานนั้นให้สำเร็จ โดยเปรียบเทียบกับมาตรฐานถ้าผลงาน สูงกว่าหรือเท่าเกณฑ์มาตรฐานก็ถือว่าประสบผลสำเร็จตามความคิดเขา
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ จะขึ้นอยู่กับ 3 องค์ประกอบ คือ

(1.1) ความคาดหวัง หมายถึง การคาดล่วงหน้าถึงผลการกระทำของตน คนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะคาดล่วงหน้าถึงความสำเร็จของงาน

(1.2) สิ่งล่อใจ คือ ความพึงพอใจที่ได้รับจากการทำงาน

(1.3) แรงจูงใจจากความพึงพอใจในการแสวงหาความสุขและหลีกเลี่ยงความผิดหวัง

คนเรากระทำการใดก็ย่อมหวังได้รับความสุขความพอใจกับการกระทำ ต้องการ ความสำเร็จ และกลัวความล้มเหลว

(2) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของแมคเคลแลนด์ กล่าวถึง

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นความต้องการที่จะทำงานให้ประสบความสำเร็จ ถือว่าเป็นแรงจูงใจที่สำคัญที่สุดของมนุษย์ และมีอิทธิพลต่อความสำเร็จของส่วนตัว และศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับพื้นฐานทางวัฒนธรรมของสังคม และการอบรมเลี้ยงดู รวมทั้งผลของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่มีต่อสังคมด้วย เขามีความคิดว่าการอบรมเลี้ยงดูและวัฒนธรรมของสังคมที่เน้นความสำเร็จ คือที่มาของสังคมที่ประสบความสำเร็จ ทั้งนี้เพราะวัฒนธรรมในสังคมที่เห็นความสำเร็จ จะทำให้พ่อแม่อบรมเลี้ยงดูนักเรียน โดยเน้นความสำเร็จตามสถานะของสังคม พ่อแม่จะพยายามฝึกให้เด็กช่วยตัวเอง ฝึกการคิดแก้ปัญหา และให้การเสริมแรงพฤติกรรมที่มุ่งความสำเร็จในการเรียนและการทำงาน การอบรมเลี้ยงดูจะพัฒนาให้เด็กเติบโตเป็นคนที่ต้องการความสำเร็จ มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ด้วย แมคเคลแลนด์ได้พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจกับการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่มีค่อนข้างสูง การอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในตัวของเด็กเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะครอบครัวที่พ่อแม่เลี้ยงดูแบบเดินทางสายกลาง ไม่ตามใจเด็กจนเกินไป ไม่เคี่ยวเข็ญให้เด็กทำในสิ่งที่เกินความสามารถของเขา ไม่วางมาตรฐานความสำเร็จไว้สูงหรือต่ำเกินไป ส่งเสริมให้เด็กช่วยตัวเองให้ทำอะไรเองตั้งแต่ยังเด็ก เมื่อพ่อแม่และครูให้ความรักความอบอุ่นและสนับสนุนแก่เด็ก เขาจะประสบความสำเร็จด้วยตัวเอง

(3) แรงจูงใจในการเรียนรู้ แรงจูงใจเป็นแรงเสริมที่เกิดจากทั้งภายในและภายนอกเป็นขวัญและกำลังใจในการเรียนรู้และการทำงาน ครูสามารถพัฒนาความรู้ความสามารถและทักษะในด้านต่าง ๆ ของนักเรียนให้เกิดผลดี จึงต้องมีการพัฒนาแรงจูงใจ สร้างขวัญและกำลังใจ การจัดสภาพการเรียนและการทำงาน รวมทั้งการให้บทเรียนที่เหมาะสมกับสติปัญญาความสามารถของผู้เรียนดังนี้

1. แรงจูงใจภายนอกและแรงจูงใจภายใน ครูพยายามปรับบทเรียนและสภาพห้องเรียนที่จะสร้างความพึงพอใจให้เกิดแก่นักเรียนด้วย

(1.1) แรงจูงใจภายนอก ได้แก่ ผลการเรียน การได้รู้ผลและความสำเร็จของสิ่งที่ได้เรียนไปแล้ว เป็นแรงจูงใจภายนอก

(1.2) แรงจูงใจภายใน ได้แก่ ความอยากรู้อยากเห็น อยากสำรวจตรวจสอบอยากจัดการ มาสโลว์ (Maslow) ถือว่าเป็นความต้องการความสำเร็จในชีวิต ทำให้มนุษย์แสวงหาสิ่งที่ส่วนตัวต้องการและพอใจที่ส่วนตัวได้พบได้ทำ ครูจะพบว่าเด็กไม่ชอบการอยู่หนึ่ง การให้เด็กอยู่หนึ่ง ๆ และไม่ให้ซักถาม จึงขัดกับความต้องการและแรงจูงใจของเด็ก เด็กเป็นผู้ที่ต้องการแสวงหาด้วยความอยากรู้อยากเห็น หากครูได้ใช้ความรู้ อยากทดลองผู้เรียนให้ถูกทาง และเป็นการเรียนรู้ในสิ่งที่เขาสนใจก็จะให้เขาได้ประสบผลสำเร็จในสิ่งที่ต้องการ

2. ลักษณะของบทเรียน บทเรียนหรืองานที่ให้ผู้เรียนทำ อาจทำให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนสูงหรือต่ำได้ เช่น ความยากง่ายของบทเรียน ความยากง่ายนี้อาจวัดจากทักษะของผู้เรียนเอง ความยากง่ายนี้จะสัมพันธ์กับความสามารถ ความต้องการ ความพอใจของผู้เรียนแต่ละคน บทเรียนอย่างเดียวกันอาจยากไปสำหรับนักเรียนคนหนึ่ง และอาจง่ายไปสำหรับนักเรียนอีกคนหนึ่งก็ได้ นอกจากนี้ความน่าสนใจของบทเรียนก็มีผลในด้านแรงจูงใจ บทเรียนหรืองานที่ทำทลายความสามารถ งานที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้เลือกทำงานที่มีค่าตอบแทน งานที่สร้างชื่อเสียงเป็นแรงจูงใจให้ผู้เรียนเกิดความต้องการที่จะทำให้สำเร็จ

3. ความคาดหวัง เป็นความคาดหวังที่มาจากกลุ่ม เช่น เพื่อน นักเรียนคาดหวังจากครู พ่อแม่ และความคาดหวังของส่วนตัวทั้ง 3 กลุ่ม จะมีลักษณะต่างกัน คือ

(3.1) ความคาดหวังจากกลุ่ม เป็นเสมือนสถานที่ทำให้ผู้เรียนที่เป็นสมาชิกของกลุ่มถูกกระตุ้นให้คล้อยตามและพยายามที่จะทำตาม ถ้าครูพยายามปลุกฝังค่านิยมในด้านความเชื่อในตน ความพยายามและความสำเร็จให้แก่เด็กทุกคนในชั้นเรียนก็มีผลต่อการพัฒนาแรงจูงใจในการเรียนให้นักเรียนได้สนใจในบทเรียน ตั้งใจเรียนมากขึ้น

(3.2) ความคาดหวังของบุคคลสำคัญสำหรับนักเรียน เช่น พ่อ แม่ ครู ถ้าพ่อแม่ ครู แสดงความเชื่อและชื่นชมความสามารถของเด็ก เด็กคนนั้นจะรับรู้และมีพฤติกรรมคล้อยตาม ไม่อยากให้พ่อแม่ผิดหวัง นอกจากนี้แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนการสอน

4. สภาพแวดล้อมในชั้นเรียนและบรรยากาศของโรงเรียน
ในชั้นเรียนมีกลุ่มเพื่อน นอกห้องเรียนมีกลุ่มเพื่อน ครู คนอื่น ๆ สภาพแวดล้อมทั้งในชั้นเรียนและโรงเรียนจะช่วยส่งเสริมหรือ บั่นทอนแรงจูงใจในการเรียนและการทำงานของนักเรียนได้ดังนี้

(4.1) ถ้านักเรียนได้รับรู้ว่า เวลาเรียน เวลาทำงานมีเพื่อนและครูเป็นกำลังใจและช่วยเหลือแนะนำ ก็จะเกิดกำลังใจในการเรียน ขณะเดียวกันถ้าเพื่อนกลั่นแกล้ง ครูดูมากเกินไป ก็จะบั่นทอนความอยากเรียนของนักเรียน

(4.2) การยอมรับจากกลุ่มเพื่อนและครู ในด้านความสำเร็จของการเรียนก็เป็นกำลังใจให้
อยากเรียน

(4.3) การรู้ถึงผลของการเรียน เช่น การทดสอบ การแข่งขัน ทำให้ผู้เรียนถูกกระตุ้นให้ใช้ความ
พยายาม มีแรงจูงใจในการเรียนและการทำงานได้

(4.4) ระเบียบและกฎเกณฑ์ของโรงเรียน โรงเรียนที่เข้มงวดเกินไปในด้านระเบียบ เช่น
ระเบียบการแต่งกาย โดยเฉพาะวัยรุ่นุ่่นทำให้นักเรียนเกิดความคับข้องใจ เกิดความขัดแย้งกับระเบียบ
กฎเกณฑ์ที่หยาบหยาบเกินไป เป็นเหตุให้แรงจูงใจลดลง เพราะบรรยากาศของโรงเรียนไม่เอื้อต่อการ
เรียนรู้ โรงเรียนสกปรก เสียงยานพาหนะหนวกหู ห้องเรียนร้อนอบอ้าวก็ไม่สร้างแรงจูงใจในการเรียน
เช่นกัน ดังนั้นจะเห็นได้ว่าแรงจูงใจจึงเกิดจากปัจจัยใน หลาย ๆ ด้าน การสร้างแรงจูงใจให้เกิดกับ
นักเรียน โดยให้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงในการเรียนและการทำงานจึงต้องพิจารณาปัจจัยต่าง ๆ ตั้งแต่
ตัวผู้เรียนเองและสภาพแวดล้อมด้วย

สุรรัตน์ เตียวเจริญ (2543: 53-58) ได้สรุปถึงปัจจัยที่เป็นสาเหตุที่เกี่ยวข้องถึงผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียน 3 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยด้านสถานศึกษา ปัจจัยด้านส่วนตัวของนักเรียน และปัจจัยด้าน
ครอบครัว โดยมีรายละเอียด ดังนี้

(1) ปัจจัยด้านสถานศึกษา เป็นสิ่งสำคัญเพราะเวลาส่วนใหญ่ นักเรียนจะอยู่ที่โรงเรียน
โรงเรียนมีหน้าที่ให้การศึกษาแก่เด็ก รวมถึง การจัดการด้าน การบริการด้านวิชาการ ตลอดจนการ
จัดกิจกรรมต่าง ๆ อุปกรณ์การเรียนการสอน การกีฬา รวมถึงสภาพแวดล้อมที่จะส่งเสริมให้เด็กมีโอกาส
พัฒนาส่วนตัวอย่างเต็มที่

(2) ปัจจัยทางด้านส่วนตัวของนักเรียน

(2.1) บุคลิกภาพ ซึ่งเป็นสิ่งที่ได้รับการกลมเกลอและหล่อหลอมมาจากครอบครัวและรับ
การขัดเกลาจากโรงเรียน ก่อให้เกิดปัญหาในการปกครองและเป็นผลกระทบต่อการเรียน เช่น
นิสัยก้าวร้าว ชอบทำลายสิ่งของ อวดดี เลินเล่อ ฝ่าฝืนระเบียบ ชอบทำตัวเด่น เป็นคนขี้อาย

(2.2) สุขภาพ หากเด็กมีโรคประจำตัวก็จะเป็นอุปสรรคต่อการเรียนและอาจทำให้เด็กเกิด
ปมด้อย เกิดความท้อถอยในการเรียนได้

(2.3) การปรับตัวให้เข้ากับระบบต่าง ๆ ของโรงเรียน เช่น ระบบการเรียนการสอนใหม่ ๆ
เพื่อน ครูผู้สอน

(2.4) การวางแผนการเรียน เด็กค้นหาความชอบของส่วนตัวยังไม่เจอ จะเรียนอะไรดี เพื่อจะ
นำไปใช้ในการประกอบอาชีพ ยังไม่มีเป้าหมายชีวิตอย่างไร

(2.5) การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม สิ่งยั่วยุต่าง ๆ ในสังคมปัจจุบัน ไม่ว่าจะเป็นสื่อ
ทางโทรทัศน์ ทางอินเทอร์เน็ต

(2.6) การคบเพื่อนหรือกลุ่มเพื่อน กลุ่มเพื่อนมีผลต่อเจตคติและพฤติกรรมการเรียนการสอน
ตามลักษณะของกลุ่มเพื่อน เช่น การเลือกวิชาเรียน และแผนการเรียน

(2.7) นิสัยในการเรียนและทัศนคติต่อการเรียน และการปรับตัวทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

(3) ปัจจัยด้านครอบครัว โดยปัญหาที่จะพบอยู่เสมอ ได้แก่

(3.1) ปัญหาความสัมพันธ์ในครอบครัว หากพ่อแม่แยกกันอยู่หรือทะเลาะกัน พ่อแม่ ลุ่มหลงในอบายมุข ย่อมมีส่วนทำให้เด็กขาดความอบอุ่น

(3.2) พื้นความรู้ของพ่อแม่ พ่อแม่บางคนขาดความเข้าใจนักเรียน ขาดความรู้เรื่องจิตวิทยาก็อาจทำให้เด็กเกิดความคับข้องใจได้

(3.3) ฐานะทางเศรษฐกิจ ครอบครัวที่ยากจนไม่สามารถจัดหาอุปกรณ์การเรียนที่จำเป็นให้แก่เด็ก บางครอบครัวที่ร่ำรวยอาจส่งเสริมให้เด็กทำในทางที่ผิด ทำให้มีนิสัยฟุ้งเฟ้อ ดังนั้นจากแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ผู้วิจัยสามารถ สรุปปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

4 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยด้านนักเรียน ปัจจัยด้าน ครอบครัว ปัจจัยด้านครู และปัจจัยด้านสถานศึกษา

3. แนวคิดทฤษฎีความพึงพอใจ

ความพึงพอใจ เป็นความรู้สึก หรือความคิดเห็น ไม่ว่าจะผ่านทางบวก หรือทางลบ ซึ่งเป็นผลจากประสบการณ์ ความเชื่อ ซึ่งมักจะมีความหมายของความสุขหลายประการ ดังนี้

Good (1973:7) ให้ความหมายของความพึงพอใจ หมายถึง

คุณภาพหรือระดับความพอใจ ซึ่งเป็นผลมาจากความสนใจต่างๆ และทัศนคติของบุคคลต่อกิจกรรม ภาณูจนา อรุณสุขรุจี (2546) กล่าวถึงความหมายของความพึงพอใจของมนุษย์ว่าเป็นการแสดงออกทางพฤติกรรมที่เป็นนามธรรม ไม่สามารถมองเห็นเป็นรูปร่างได้ การที่เราจะทราบว่า บุคคลมีความพึงพอใจหรือไม่ สามารถสังเกตได้จากการแสดงออกที่ค่อนข้างสลับซับซ้อนและต้องมีสิ่งเร้าที่ตรงต่อความต้องการของบุคคล จึงจะทำให้บุคคลเกิดความพึงพอใจ ดังนั้นการสร้างสิ่งเร้าใจจึงเป็นแรงจูงใจของบุคคลให้เกิดความพึงพอใจในงานนั้น

จากการศึกษาความพึงพอใจนั้น พอสรุปความได้ว่า ความพึงพอใจเป็นทัศนคติอย่างหนึ่งที่เป็นนามธรรม เป็นความรู้สึกส่วนตัวของบุคคลทั้งในด้านทางบวกและด้านลบ ทั้งนี้จะขึ้นอยู่กับ การตอบสนอง เป็นสิ่งที่กำหนดพฤติกรรมในการแสดงออกของบุคคลที่มีต่อการเลือกที่จะปฏิบัติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

ผู้ศึกษาสรุปได้ว่า ความพึงพอใจคือ ความรู้สึกพอใจต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เมื่อความต้องการของมนุษย์ได้รับการตอบสนองทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจก็จะเกิดความพอใจ ชอบใจ เกิดเป็นทัศนคติ

ด้านบวก ที่แสดงให้เห็นถึงสภาพความพึงพอใจในสิ่งนั้น และทัศนคติด้านลบที่แสดงให้เห็นถึงสภาพความไม่พึงพอใจ ความพึงพอใจเป็นองค์ประกอบด้านความรู้สึกของทัศนคติซึ่งไม่จำเป็นต้องแสดงหรืออธิบายเชิงเหตุผลเสมอไปก็ได้ดังนั้น ความพึงพอใจจึงเป็นเพียงปฏิกริยาด้านความรู้สึกต่อสิ่งเร้าหรือสิ่งกระตุ้นที่แสดงผลออกมาในลักษณะของผลลัพธ์สุดท้ายของกระบวนการประเมินโดยบ่งบอกถึงทิศทางของผลประเมินว่าจะเป็นไปได้ในลักษณะทิศทางบวกหรือทิศทางลบหรือไม่มีปฏิกริยา คือเฉยๆ ต่อสิ่งเร้าหรือสิ่งกระตุ้นนั้นก็ได้

2. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา

ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน เป็นสิ่งที่ชี้ผลลัพธ์ของการจัดการศึกษา ซึ่งนอกจากจะเป็นเรื่องการพัฒนาความรู้ความสามารถทางสติปัญญาของผู้เรียนแล้ว ยังแสดงถึงคุณค่าของหลักสูตร การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ความรู้ความสามารถของครูผู้สอน และผู้บริหาร มีผู้กล่าวถึงความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้หลายท่าน ดังนี้ อัจฉรา สุขารมณ์ และอรพินทร์ ชูชม (2530: 10) ได้กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ระดับความสำเร็จที่ได้รับจากการเรียนซึ่งได้ประเมินผลจากสองวิธี คือ (1) กระบวนการที่ได้จากแบบทดสอบโดยใช้แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยทั่วไป (2) กระบวนการที่ได้จากเกรดเฉลี่ยของสถาบันการศึกษาซึ่งต้องอาศัยกรรมวิธีที่ซับซ้อนและช่วงเวลายาวนาน และ

อุทุมพร จามรมาน (2535: 38) อธิบายว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นการบอกความสามารถของผู้เรียน ในการวิเคราะห์ วิจารณ์ ความพยายามในการเรียน ทักษะในการศึกษาเล่าเรียนและการปฏิบัติ มีการเข้าห้องเรียน มีความสนใจและมีทัศนคติที่ดีต่ออาชีพ สำหรับพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 ได้ให้ความหมายของคำว่า “สัมฤทธิ์” ว่า หมายถึง ความสำเร็จ (ในคำว่า สัมฤทธิ์ผล) (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546: 1171) และ

สิริวรรณ พรหมโชติ (2542 : 17) ให้ความหมายของ “ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน” ว่า หมายถึง ความสามารถในการที่จะพยายามเข้าถึงความรู้ ซึ่งเกิดจากการกระทำประสานกัน และต้องอาศัยความพยายามอย่างมาก ทั้งองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับสติปัญญา และองค์ประกอบที่ไม่ใช่สติปัญญา แสดงออกในรูปของความสำเร็จ ซึ่งสามารถสังเกตและวัดได้ด้วยเครื่องมือทางสติปัญญา หรือแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทั่วไป สำหรับ

มนตร์วี นันตะเสน (2543: 26) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ความสามารถของผู้เรียนที่เกิดขึ้นหลังจากได้รับการฝึกอบรมสั่งสอนทั้งในสถานศึกษาและนอกสถานศึกษา จึงถือได้ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

คือผลผลิตที่สำคัญของการเรียนการสอน การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจึงเป็นกิจกรรมหลักใน กระบวนการเรียนการสอนของครู นอกจากนี้ สุศาสตร์ชัย เชมพรมมา (2548, 20) ให้ความหมายของ “ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน” ว่า หมายถึงความรู้หรือทักษะของบุคคลอันเกิดจากการเรียนรู้ โดยการ แสดงออกซึ่งความสำเร็จของบุคคลในการเข้าถึงความรู้ใด ๆ นั้น สามารถวัดได้ด้วยแบบทดสอบวัด ผลสัมฤทธิ์ทั่วไป และ

พจนานุกรม Webster’s Online Dictionary (2007) ให้ความหมายว่า หมายถึง สถานะที่แสดงถึง ความสำเร็จในบางสิ่งบางอย่าง และพจนานุกรม Merriam-Webster Online (2007) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ (achievement) มีความหมาย 3 ประการคือ

(1) สิ่ง que แสดงถึงความสำเร็จ (2) ผลที่ได้รับจากความพยายาม และ (3) คุณภาพและปริมาณของผลงาน นักเรียน

จากคำจำกัดความดังกล่าวพอสรุปได้ว่า “ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน” หมายถึง ความรู้ ความสามารถทางการเรียนของผู้เรียนทั้งในด้านการศึกษาเล่าเรียนและการปฏิบัติ ซึ่งสามารถวัดด้วย แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

Good (1973:7) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์หมายถึง การทำให้เสร็จ (Accomplishment) หรือ ประสิทธิภาพทางด้าน การกระทำในทักษะที่กำหนดให้หรือ ในด้านความรู้ ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง การเข้าถึงความรู้ (Knowledge Attained) การพัฒนาทักษะในการเรียน ซึ่งอาจพิจารณาจาก คะแนนสอบที่กำหนดให้คะแนนที่ได้จากครูมอบหมายงาน

Eysenck, Arnold and Mecili (1972:6) ได้ให้ความหมาย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ขนาดของความสำเร็จ ที่ได้จากการทำงานที่อาศัยความพยายามอย่างมาก ซึ่งเป็นผลมาจากการกระทำที่ ต้องอาศัยความสามารถ

ทั้งทางร่างกายและสติปัญญา ดังนั้นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจึงเป็น

ความสำเร็จที่ได้จากการเรียน โดยอาศัยความสามารถเฉพาะบุคคล ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอาจได้มา จากกระบวนการที่ไม่ต้องอาศัยการทดสอบ เช่น การสังเกตหรือการตรวจการบ้าน หรือได้ในรูป ของเกรดในการเรียน ซึ่งต้องอาศัยกระบวนการที่ซับซ้อน และระยะเวลาานพอสมควร หรือได้จากการ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั่วไป

Mehren (1976:73) ให้ความหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ทักษะและ สมรรถภาพของสมองด้านต่างๆ ของผู้เรียนต่อการเรียนแต่ละวิชาซึ่งสามารถวัดได้จากแบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์

มณฑารัตน์ ชูพินิจ (2540 : 12) ให้ความหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึงความสำเร็จ ใน การพยายามเข้าถึงความรู้ ซึ่งเกิดจากการทำงาน ที่ต้องอาศัยความพยายามอย่างมากทั้ง องค์ประกอบที่ เกี่ยวข้องกับสติปัญญาและองค์ประกอบ ที่ไม่ใช่สติปัญญา แสดงออกในรูปของ คะแนน หรือเกรดเฉลี่ย สะสม ซึ่งสามารถสังเกตได้จากการวัดหรือการทดสอบทั่วไป

เกษตรชัย และทีม (2542 : 13) ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถหรือความสำเร็จที่ผู้เรียนได้รับหลังจากผู้เรียนเรียนรู้อวิชานี้แล้ว พิจารณาจากคะแนนสอบ จากแบบสอบหรือการทำงานตามที่ครูกำหนด หรือทั้งสองอย่างรวมกัน หรือ ได้จากการสังเกตพฤติกรรมและความสำเร็จด้านอื่นๆ ประกอบด้วย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เมื่อพิจารณาการศึกษาการเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีผู้ทำการศึกษาไว้ ดังนี้

นิกสัน วังโพธิ์ (2548) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาปทุมธานี พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี คือ ปัจจัยด้านนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ (1) เพศ (2) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน (3) อาชีพของ ผู้ปกครอง (4) รายได้ของผู้ปกครอง ส่วนปัจจัยด้านห้องเรียนไม่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษ

พระครูสุตวิสุทธิคุณ (2548) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักเรียนพระปริยัติธรรม แผนกบาลีในสำนักเรียนวัดโมลีโลกยาราม กรุงเทพมหานคร พบว่า

(1) ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมากที่สุดตามลำดับดังนี้ หลักสูตร พฤติกรรมครู สิ่งแวดล้อม และน้อยที่สุด คือ การสนับสนุนของชุมชน การพิจารณาในรายละเอียด เกี่ยวกับหลักสูตร พบว่า ปัจจัยที่มีผลมากที่สุด คือ เนื้อหา น้อยที่สุด คือ การนำหลักสูตรไปใช้ ในเรื่อง สิ่งแวดล้อม ปัจจัยที่มีผลมากที่สุด คือ เรื่องการเตรียมการสอน รองลงมา คือ กระบวนการหลังการสอน ปัจจัยที่มีผลน้อยที่สุด คือ การสนับสนุนของชุมชน

(2) การเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูและนักเรียน พบว่า ครูต้องการวิธีการวัดและ ประเมินผล นักเรียนเห็นว่าไม่มีผล นักเรียนต้องการหลักสูตรที่มีประสิทธิภาพที่จะทำให้สามารถสร้าง สติปัญญาได้ ในเรื่องวิธีสอน พบว่า การประเมินก่อนสอนสำคัญมากต่อการประเมินความรู้ มีผลน้อยที่สุด คือ สิ่งแวดล้อมในโรงเรียนมีผลน้อยต่อการจัดกิจกรรมในชั้น การสนับสนุนของชุมชนคือ การลงทุน ให้รางวัล พบว่า สามารถช่วยให้นักเรียนประสบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้

เพ็ญแข ดวงขวัญ (2548) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มหมวดวิชาพื้นฐานของนักเรียนนอกโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน กรุงเทพมหานคร พบว่า (1) วิชาภาษาไทย ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ คุณภาพการพบกลุ่ม ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ทักษะคิด ระยะเวลาที่ขาดความต่อเนื่องในการเรียน การประกอบอาชีพ และการใช้เวลาเพื่อการเรียน (สถิติการพบกลุ่ม) (2) วิชาคณิตศาสตร์ ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ได้แก่ การประกอบอาชีพ ระยะเวลาที่ขาดความต่อเนื่องในการเรียน สถานภาพสมรส คุณภาพการพบกลุ่ม การใช้เวลาเพื่อการเรียน (สถิติการพบกลุ่ม) และสื่อการเรียน (สื่อสิ่งพิมพ์) (3) วิชาวิทยาศาสตร์ ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ การใช้เวลาเพื่อการเรียน (สถิติการพบกลุ่ม) ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สุพัตรา วยะละ (2548) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาโปรแกรมวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ กลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏเขตอีสานใต้ พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่นำมาศึกษาทั้ง 10 ตัว มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 ปัจจัยที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้แก่ ทักษะพื้นฐานทางคอมพิวเตอร์ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความพร้อมของผู้เรียน การพัฒนาความรู้และเครื่องมืออุปกรณ์ ตัวแปรทั้ง 5 ตัว มีอำนาจในการพยากรณ์ ร้อยละ 69.80

ผาณิต ทวีศักดิ์ (2549) ได้ทำการศึกษาปัญหาและแนวทางการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติ วิชาภาษาอังกฤษ พบว่า (1) ปัญหาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติ วิชาภาษาอังกฤษของผู้เรียนช่วงชั้นที่ 2 โดยภาพรวม ผู้บริหารสถานศึกษามีความคิดเห็นว่าปัญหาด้านตัวครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ด้านตัวผู้เรียน และด้านปัจจัยสนับสนุนการจัดการเรียนรู้อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านสื่อ นวัตกรรมจัดการการเรียนรู้ในระดับมาก ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษมีความคิดเห็นว่ปัญหาด้านตัวครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ ด้านสื่อ นวัตกรรมจัดการเรียนรู้ และด้านปัจจัยสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ในระดับมาก ส่วนด้านตัวผู้เรียน อยู่ในระดับปานกลาง กรรมการสถานศึกษาชั้นพื้นฐานมีความคิดเห็นว่ปัญหาด้านตัวครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ ด้านตัวผู้เรียน ด้านสื่อ นวัตกรรมจัดการเรียนรู้และด้านปัจจัยสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ในระดับปานกลาง ส่วนผู้เรียนมีความคิดเห็นว่ปัญหาด้านตัวครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ ด้านตัวผู้เรียนและด้านสื่อ นวัตกรรมจัดการเรียนรู้ในระดับน้อย (2) ปัญหาและแนวทางการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติวิชาภาษาอังกฤษของผู้เรียนช่วงชั้นที่ 2 เมื่อจำแนกตามสถานภาพของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษคือ เพศ อายุ ระดับการศึกษา วิชาเอก ประสบการณ์การสอน ประสบการณ์การเข้ารับ

การอบรมวิชาภาษาอังกฤษ จำนวนชั่วโมงสอน จำนวนวิชาที่สอน และจำนวนชั่วโมงของงานอื่นที่
รับผิดชอบนอกเหนือจากงานสอน และเมื่อจำแนกตามสถานภาพของผู้เรียน คือ เพศ ระดับผล
การเรียน อาชีพของผู้ปกครอง ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง โอกาสในการอ่านหนังสือภาษาอังกฤษ
และการเอาใจใส่ของผู้ปกครอง พบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
พิชิต ธรรมรักษ์ (2549) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของ
นักเรียนแผนการเรียนศิลป์ภาษา ในกรุงเทพมหานคร พบว่า ปัจจัยที่สำคัญ 6 ตัว ที่ส่งผลต่อ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนแผนการเรียนศิลป์ภาษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
ได้แก่ (1) ประสิทธิภาพการสอนวิชาคณิตศาสตร์ (2) ขนาดของโรงเรียน (3) ความรู้พื้นฐานเดิม (4)
อาชีพผู้ปกครอง (5) ความเป็นผู้นำด้านวิชาการของผู้บริหาร (6) เจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ ตัวแปร
ทั้ง 6 ตัวนี้ร่วมกันทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ได้ร้อยละ 39.10

กัญญ์รัฐ เอื้อภราดร (2552) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ระดับ
มัธยมศึกษาปีที่ 5 และมัธยมศึกษาปีที่ 6: กรณีศึกษา โรงเรียนพระแม่สกลสงเคราะห์ อำเภอบางบัวทอง
จังหวัดนนทบุรี พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลให้ผู้เรียน มีการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน คือ เพศ ความคาดหวังใน
การศึกษาต่อต่างกัน อาชีพผู้ปกครอง ทักษะคิดต่อตนเอง ทักษะคิดต่อเนื้อหาวิชาที่เรียน ทักษะคิดต่อวิธี
สอน ทักษะคิดต่อวิธีการทำงานของนักเรียน ทักษะคิดต่อสภาพแวดล้อมของโรงเรียน การปรับตัวกับเพื่อน
และการปรับตัวกับครอบครัว

พรศรี พุทธานนท์ (2550) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลการเรียนรู้ของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนแม่แตง อำเภอมะแตง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อ
เรียนของนักเรียน พบว่า ปัจจัยด้านสถานศึกษา และด้านส่วนตัวมีผลกระทบอยู่ในระดับปานกลาง
ปัจจัยภายในโรงเรียนที่มีผลกระทบต่อผลการเรียนของนักเรียน ของครูผู้สอน พบว่าปัจจัยด้านหลักสูตร
ปัจจัยด้านวิธีการสอนและด้านวัสดุอุปกรณ์มีผลกระทบอยู่ในระดับปานกลาง ปัจจัยภายในครอบครัวที่มี
ผลกระทบต่อผลการเรียนของนักเรียน ของผู้ปกครอง พบว่าผลกระทบอยู่ในระดับปานกลาง

พรทิพย์ ธุระพันธ์ (2551) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระ
คณิตศาสตร์ ช่วงชั้นที่ 3 ศึกษาเฉพาะกรณีโรงเรียนบ้านซ่งวิทยาคม ตำบลหนองแก้ว อำเภอเมือง
จังหวัดร้อยเอ็ด พบว่า (1) ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาระคณิตศาสตร์ ช่วงชั้นที่ 3
โดยรวมทั้ง 5 ด้านอยู่ในระดับ ปานกลาง เมื่อพิจารณาพบว่า อยู่ในระดับมาก 2 ด้านคือ ด้าน
คุณภาพการสอน ด้านความเอาใจใส่ของผู้ปกครอง และอยู่ในระดับปานกลาง 3 ด้าน คือ ด้านแรงจูงใจ
ใฝ่สัมฤทธิ์ ด้านเจตคติต่อกลุ่มสาระคณิตศาสตร์ และด้านมโนภาพเกี่ยวกับตนเอง เรียงลำดับจาก
ค่าเฉลี่ยสูงไปต่ำ คือ ด้านคุณภาพการสอน ด้านความเอาใจใส่ของผู้ปกครอง ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
ด้านเจตคติต่อกลุ่มสาระคณิตศาสตร์ และด้านมโนภาพเกี่ยวกับตนเอง (2) การเปรียบเทียบปัจจัยที่
ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาระคณิตศาสตร์ ช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านซ่งวิทยาคม

ตำบลหนองแก้ว อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ระหว่างนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ทั้ง 5 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

(3) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้กลุ่มสาระคณิตศาสตร์

ช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านซ่งวิทยาคม ตำบลหนองแก้ว อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด เรียงลำดับความถี่จากมากไปน้อย คือ ครูควรลดภารกิจงานด้านอื่น ๆ ให้น้อยลง เพื่อจะได้มีเวลาปฏิบัติงานด้านการสอนในโรงเรียนให้มากยิ่งขึ้น รองลงมา คือ ควรจัดหาสื่อที่ทันสมัย เหมาะสมกับการเรียนการสอน เพื่อใช้เป็นแหล่งสืบค้นข้อมูลด้านการเรียนการสอน

พรรณทิภา คภาพรหม (2551) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการเรียนรู้ของนิสิต นักศึกษาคณะครุศาสตร์ศึกษาศาสตร์: การวิเคราะห์ถดถอยแบบกำหนดลำดับชั้น พบว่า (1) นิสิต นักศึกษาคณะครุศาสตร์ศึกษาศาสตร์ มีทักษะการเรียนรู้อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีทักษะการใช้แหล่งความรู้ ทักษะการเขียนรายงาน และทักษะการประเมินตนเองอยู่ในระดับสูง และมีทักษะการบริหารเวลา ทักษะการอ่าน ทักษะการจำ ทักษะการจดบันทึก ทักษะการตั้งคำถาม และทักษะการเตรียมตัวสอบ อยู่ในระดับปานกลาง

(2) ปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษา

คณะครุศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 3 ปัจจัย ดังนี้ (2.1) ปัจจัยด้านอาจารย์ ได้แก่ ตัวแปรรูปแบบการสอน และสัมพันธภาพระหว่างอาจารย์กับนิสิตนักศึกษา (2.2) ปัจจัยด้านสื่อการสอน ได้แก่ ตัวแปรเอกสารประกอบการเรียน และแบบฝึกทักษะ (2.3) ปัจจัยด้านตนเอง ได้แก่ ตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเจตคติต่อการเรียนรู้ ร่วมกับอธิบายทักษะการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษา คณะครุศาสตร์ศึกษาศาสตร์ ได้ร้อยละ 32.9

ศศิธร สุริยา (2551) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระดับชาติของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อำเภอเมืองเชียงใหม่ พบว่า (1) ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัวของนักเรียน สภาพแวดล้อมทางบ้าน และสภาพแวดล้อมทางโรงเรียนกับคะแนนรวมการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระดับชาติ พบว่า (1.1) ปัจจัยส่วนตัวของนักเรียน ได้แก่ เพศ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย วิชาคณิตศาสตร์ วิชาสังคมศึกษา วิชาวิทยาศาสตร์ วิชาภาษาอังกฤษ ความถนัดทางการเรียนด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน เป็นสิ่งที่ส่งผลต่อการจัดการศึกษา ซึ่งนอกจากจะเป็นเรื่องการพัฒนาความรู้ความสามารถทางสติปัญญาของผู้เรียนแล้ว ยังแสดงถึงคุณค่าของหลักสูตร การจัดกิจกรรมการเรียน การสอน ความรู้ความสามารถของครูผู้สอน และผู้บริหาร มีผู้กล่าวถึงความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้หลายท่าน ดังนี้

อัญมณี อุตสาร (2552) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาคอมพิวเตอร์ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เขตพื้นที่การศึกษาลำปาง เขต 2

พบว่า เพศ สถานภาพการอยู่ร่วมกันของบิดามารดา จำนวนพี่น้อง เป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาคอมพิวเตอร์ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 สำหรับความคิดเห็นของนักเรียนในด้านต่าง ๆ พบว่า ระดับความคิดเห็นของนักเรียนในภาพรวมพบว่า ด้านผู้เรียน ด้านผู้สอน และด้านอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอนอยู่ระดับมาก

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน จะเห็นได้ว่ามี

ตัวแปรปัจจัยที่สำคัญ มี 6 ปัจจัย ดังนี้ (1) ปัจจัยด้านนักเรียน (2) ปัจจัยด้านครู (3) ปัจจัยด้านครอบครัว (4) ปัจจัยด้านหลักสูตร (5) ปัจจัยด้านสื่อการสอน (6) ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ระดับ ปวช. และระดับ ปวส. 2) เพื่อพัฒนาแนวทางในการจัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพของวิทยาลัยเทคโนโลยีพายัพและบริหารธุรกิจ ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา
3. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรในการศึกษาคั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับ ปวช. 3 จำนวน 291 คน และ ระดับ ปวส. 2 จำนวน 160 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 451 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาได้มาโดยการสุ่มแบบแยกชั้น (Stratified Random Sampling) ซึ่งใช้ตารางมาตรฐานว่าด้วยขนาดประชากรและกลุ่มตัวอย่างของ Krejcie and Morgan (อ้างถึงใน ธานินทร์ ศิลป์จารุ. 2548 : 51) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้คือ นักศึกษาระดับ ปวช. 3 จำนวน 165 คน จำนวนนักศึกษาระดับ ปวส. 2 จำนวน 113 คน รวมทั้งสิ้น 278 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการสร้างเครื่องมือเพื่อการวิจัยดังนี้ เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล มี 2 อย่าง คือ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วย 2 ตอน โดยมีโครงสร้าง ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นการสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ ระดับชั้นปีที่ศึกษา ซึ่งเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาของ วิทยาลัย เทคโนโลยีพายัพและบริหารธุรกิจ เป็นแบบสอบถามเชิงสำรวจแบบมาตราส่วนประมาณค่าที่มี 5 ระดับ (Rating Scale) มีเกณฑ์ให้คะแนนดังนี้

5	หมายถึง	ระดับความพึงพอใจมากที่สุด
4	หมายถึง	ระดับความพึงพอใจมาก
3	หมายถึง	ระดับความพึงพอใจปานกลาง
2	หมายถึง	ระดับความพึงพอใจน้อย
1	หมายถึง	ระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 แนวทางแก้ไข และข้อเสนอแนะต่อความพึงพอใจ การบริหารจัดการศึกษาของ วิทยาลัย เทคโนโลยีพายัพและบริหารธุรกิจ ลักษณะแบบทดสอบปลายเปิด ใช้ในการวิเคราะห์เนื้อหาแยกประเด็น

การแปรผลค่าคะแนนและค่าเฉลี่ย ผู้ศึกษาได้กำหนดไว้ดังนี้

เกณฑ์กำหนดค่าคะแนนคือ 5 ระดับ ของ Likert's five rating scale (อ่างใน ปรารถ หลงสมบุญ, 2552 : 67) โดยกำหนดช่วงคะแนนของแต่ละระดับการปฏิบัติให้มีความหมายดังนี้

ระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด	กำหนดคะแนนเท่ากับ	1	คะแนน
ระดับความพึงพอใจน้อย	กำหนดคะแนนเท่ากับ	2	คะแนน
ระดับความพึงพอใจปานกลาง	กำหนดคะแนนเท่ากับ	3	คะแนน
ระดับความพึงพอใจมาก	กำหนดคะแนนเท่ากับ	4	คะแนน
ระดับความพึงพอใจมากที่สุด	กำหนดคะแนนเท่ากับ	5	คะแนน

เกณฑ์กำหนดค่าเฉลี่ย คือ มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ พิจารณาตามเกณฑ์ ตามแนวความคิดของ Best (อ่างใน ปรารถ หลงสมบุญ, 2552 : 69-70) มีเกณฑ์การแปรผล ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49 แปลว่า มีระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด

ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49 แปลว่า	มีระดับความพึงพอใจน้อย
ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49 แปลว่า	มีระดับความพึงพอใจปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49 แปลว่า	มีระดับความพึงพอใจมาก
ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00 แปลว่า	มีระดับความพึงพอใจมากที่สุด

สำหรับการให้ความหมายของค่าที่วัดได้ ผู้ค้นคว้าได้กำหนดเกณฑ์ที่ใช้ในการให้ความหมายโดยได้จากแนวคิดของเบสท์ (Best 1986 : 195) การให้ความหมาย โดยการให้ค่าเฉลี่ยเป็นรายด้านและรายข้อ ดังนี้

- 1.00 - 1.50 หมายถึง เหมาะสม / เห็นด้วยอยู่ในระดับน้อยที่สุด
- 1.51 - 2.50 หมายถึง เหมาะสม / เห็นด้วยอยู่ในระดับน้อย
- 2.51 - 3.50 หมายถึง เหมาะสม / เห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง
- 3.51 - 4.50 หมายถึง เหมาะสม / เห็นด้วยอยู่ในระดับ มาก
- 4.51 - 5.00 หมายถึง เหมาะสม / เห็นด้วยอยู่ในระดับมากที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลด้วยตัวเองโดยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จากกลุ่มตัวอย่างของ นักศึกษา ตามเพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา ในวิทยาลัยเทคโนโลยีพายัพและบริหารธุรกิจ มีขั้นตอนดังนี้

1. จัดทำหนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูล เพื่อขออนุญาตจากผู้อำนวยการ เรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษา ของวิทยาลัยเทคโนโลยีพายัพและบริหารธุรกิจ
2. จัดทำแบบสอบถาม เกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษา ของวิทยาลัยเทคโนโลยีพายัพและบริหารธุรกิจ
3. ใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูลโดยผู้ศึกษาวิจัยทำการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง จากนักศึกษา ระดับ ปวช. 3 จำนวน 165 คน ระดับ ปวส. 2 จำนวน 113 คน รวมทั้งสิ้น 278 คน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ตารางจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามกลุ่มประชากร

คณะ	จำนวน	ร้อยละ
นักศึกษาระดับ ปวช . 3	165	59.35
นักศึกษาระดับ ปวส. 2	113	40.65
รวม	278	100

จากตาราง พบว่าผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่จะเป็นนักศึกษา ระดับปวช. 3 ร้อยละ 59.35 และระดับปวส. 2 ร้อยละ 40.65

ตาราง แสดง ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ ระดับความพึงพอใจ และ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ของวิทยาลัยเทคโนโลยีพายัพและบริหารธุรกิจ

รายการปฏิบัติ	\bar{X}	S.D.	การแปร ความหมาย
ปัจจัยด้านผู้เรียน	3.76	0.85	มาก
ปัจจัยด้านครอบครัว	4.09	0.85	มาก
ปัจจัยด้านครู	3.88	0.83	มาก
ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในวิทยาลัย	3.90	0.84	มาก
รวม	3.87	0.85	มาก

จากตาราง สามารถสรุปได้ว่า ระดับความพึงพอใจ และปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีพายัพและบริหารธุรกิจ ทั้ง 4 ด้าน เมื่อพิจารณาในภาพรวมพบว่า อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.87$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ปัจจัยด้านครอบครัว มีค่าเฉลี่ยมากเหมือนกัน คือ ($\bar{X} = 4.09$) รองลงมาคือ ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมวิทยาลัย อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.90$) ปัจจัยด้านครูอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.88$) และปัจจัยด้านผู้เรียน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.76$)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล (บทที่ 4)

ตารางจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามกลุ่มประชากร

คณะ	จำนวน	ร้อยละ
นักศึกษาระดับ ปวช . 3	165	59.35
นักศึกษาระดับ ปวส. 2	113	40.65
รวม	278	100

จากตาราง พบว่าผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่จะเป็นนักศึกษา ระดับปวช. 3 ร้อยละ 59.35 และระดับปวส. 2 ร้อยละ 40.65

ตาราง แสดง ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ ระดับความพึงพอใจ และ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ของวิทยาลัยเทคโนโลยีพายัพและบริหารธุรกิจ

รายการปฏิบัติ	\bar{X}	S.D.	การแปร ความหมาย
ปัจจัยด้านผู้เรียน	3.76	0.85	มาก
ปัจจัยด้านครอบครัว	4.09	0.85	มาก
ปัจจัยด้านครู	3.88	0.83	มาก
ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในวิทยาลัย	3.90	0.84	มาก
รวม	3.87	0.85	มาก

จากตาราง สามารถสรุปได้ว่า ระดับความพึงพอใจ และปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีพาชีพและบริหารธุรกิจ ทั้ง 4 ด้าน เมื่อพิจารณาในภาพรวมพบว่า อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.87$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ปัจจัยด้านครอบครัว มีค่าเฉลี่ยมากเหมือนกัน คือ ($\bar{X} = 4.09$) รองลงมาคือ ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมวิทยาลัย อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.90$) ปัจจัยด้านครูอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.88$) และปัจจัยด้านผู้เรียน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.76$)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ค่าเฉลี่ย

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

\bar{X} = ค่าเฉลี่ยของคะแนน

$\sum X$ = ผลรวมของคะแนน

N = จำนวน

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$$S.D. = \frac{\sum (X - \bar{X})}{N}$$

S.D. = ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum (X - \bar{X})$ = ผลรวมของคะแนนลบด้วยคะแนนเฉลี่ย

N = จำนวน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ระดับ ปวช. และระดับ ปวส. ของนักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีพายัพ และบริหารธุรกิจ ผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูล โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง ระดับ ปวช. 165 คน และ ระดับ ปวส. 113 คน รวมจำนวน 278 คน ทำการเก็บข้อมูลในช่วง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอผลการวิจัยและแปลผลความหมาย ตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1: ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามกลุ่มประชากร

คณะ	จำนวน	ร้อยละ
นักศึกษาระดับ ปวช. 3	165	59.35
นักศึกษาระดับ ปวส. 2	113	40.65
รวม	278	100

จากตาราง พบว่าผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่จะเป็นนักศึกษา ระดับปวช. 3 ร้อยละ 59.35 และระดับปวส. 2 ร้อยละ 40.65

ตอนที่ 2 ตารางแสดง (ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 2)

ตารางที่ 2.1 แสดง ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ ระดับความพึงพอใจ และปัจจัยด้านผู้เรียน ที่ส่งผลต่อการสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษา ของวิทยาลัยเทคโนโลยีพายัพ และบริหารธุรกิจ

ปัจจัยด้านผู้เรียน	\bar{X}	S.D.	การแปร
--------------------	-----------	------	--------

			ความหมาย
1. ความตั้งใจและเอาใจใส่ในการเรียน	3.95	0.68	มาก
2. การวางแผนการเรียน	3.72	0.70	มาก
3. ความรับผิดชอบในการเรียน	3.93	0.85	มาก
4.การจัดระบบการเรียน / วิธีเรียน	3.46	0.93	ปานกลาง
รวม	3.76	0.85	มาก

จากตาราง สามารถสรุปได้ว่า ระดับความพึงพอใจ และปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ ด้านผู้เรียน ของนักศึกษา วิทยาลัยเทคโนโลยีพายัพและบริหารธุรกิจ เมื่อพิจารณาในภาพรวมพบว่าความพึงพอใจด้านผู้เรียน นั้นอยู่ในระดับมาก คือ ($\bar{X} = 3.76$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน จากความตั้งใจและเอาใจใส่ในการเรียน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.95$) รองลงมา ในด้านการวางแผนการเรียน มีค่าเฉลี่ยมากเหมือนกัน คือ ($\bar{X} = 3.72$) ความรับผิดชอบในการเรียน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย คือ ($\bar{X} = 3.93$) และการจัดการเรียนการสอน และวิธีเรียน อยู่ในระดับ ปานกลางคือ ($\bar{X} = 3.46$)

ตารางที่ 2.2 แสดง ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ ระดับความพึงพอใจ ในปัจจัยประเด็นด้านครอบครัว ที่ส่งผลต่อการสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษา ของวิทยาลัยเทคโนโลยีพายัพและบริหารธุรกิจ

ปัจจัยด้านครอบครัว	\bar{X}	S.D.	การแปร ความหมาย
1.การสนับสนุนด้านการเงิน	3.99	0.82	มาก
2. การสนับสนุนด้านวัสดุอุปกรณ์การเรียน	4.18	0.88	มาก
3.การให้ความสนใจและกำลังใจเกี่ยวกับการเรียน	4.16	0.85	มาก
รวม	4.09	0.85	มาก

จากตาราง สามารถสรุปได้ว่า ระดับความพึงพอใจ และปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านครอบครัว ของนักศึกษาของ วิทยาลัยเทคโนโลยีพายัพและบริหารธุรกิจ เมื่อพิจารณาในภาพรวมพบว่า ปัจจัยด้านครอบครัว อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.09$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ปัจจัยด้านครอบครัวในเรื่องของการสนับสนุนด้านการเงิน มีค่าเฉลี่ยมากเหมือนกัน คือ ($\bar{X} = 3.99$)

รองลงมาคือ การสนับสนุนด้านวัสดุอุปกรณ์การเรียน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.18$) และการให้ความสนใจ และกำลังใจเกี่ยวกับการเรียน อยู่ในระดับมากเช่นกัน คือ ($\bar{X} = 4.16$)

ตารางที่ 2.3 แสดง ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ ระดับความพึงพอใจ ใน ประเด็นปัจจัยด้านครู ที่ส่งผลต่อการสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษา ของวิทยาลัยเทคโนโลยีพายัพ และบริหารธุรกิจ

ปัจจัยด้านครู	\bar{X}	S.D.	การแปร ความหมาย
1. ความรู้ความสามารถของอาจารย์	3.85	0.85	มาก
2. อาจารย์ชี้แจงแผนการเรียนและการสอนให้ นักศึกษาได้รับทราบ	3.88	0.80	มาก
3. การใช้สื่อการเรียนและการสอน	3.84	0.87	มาก
4. การวัดและประเมินผล	3.90	0.85	มาก
รวม	3.88	0.83	มาก

จากตาราง สามารถสรุปได้ว่า ระดับความพึงพอใจ และปัจจัย ด้านครู ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักศึกษา ของวิทยาลัยเทคโนโลยีพายัพและบริหารธุรกิจ เมื่อพิจารณาในภาพรวมพบว่า อยู่ในระดับมาก

($\bar{X} = 3.88$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ในเรื่องความรู้ความสามารถของอาจารย์ มีค่าเฉลี่ยมากเหมือนกัน คือ ($\bar{X} = 3.85$) รองลงมาคือ อาจารย์ชี้แจงแผนการเรียนและการสอนให้นักศึกษาได้รับทราบ อยู่ในระดับมาก

($\bar{X} = 3.88$) ด้านการใช้สื่อการเรียนและการสอน อยู่ในระดับมาก คือ ($\bar{X} = 3.84$) และด้านการวัดผลและประเมินผล อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.90$)

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย (สรุปเป็นข้อ ๆ ตามวัตถุประสงค์การวิจัย)

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

ระดับความพึงพอใจ ของนักศึกษา และปัจจัยที่ส่งผลต่อการสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ของวิทยาลัยเทคโนโลยีพาณิชยศาสตร์และบริหารธุรกิจ ทั้ง 4 ด้าน เมื่อพิจารณาโดยรวมมี ความพึงพอใจอยู่ในระดับมากเหมือนกันโดยประเด็นที่มีความพึงพอใจมาก คือปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย ปัจจัยด้านครู และปัจจัยด้านผู้เรียน ตามลำดับ

1. จากการศึกษาประเด็นที่ส่งผลต่อการสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน ในประเด็น**ปัจจัยทางครอบครัว**ในเรื่องของการสนับสนุน ด้านการเงินที่ผู้ปกครองและครอบครัว สนับสนุนด้านการเงินนั้น มีอย่างสม่ำเสมอ ทำให้นักศึกษามีกำลังใจที่จะเรียน และตั้งใจเรียน โดยที่นักศึกษาสามารถจะใช้เวลาเรียนได้อย่างเต็มที่ ไม่ต้องแบ่งปันเวลาไปกับการทำงานเพื่อหารายได้ในระหว่างเรียนและผู้ปกครองก็สามารถสนับสนุนในเรื่องของวัสดุอุปกรณ์การเรียนได้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา และยังติดตาม ศึกษาปัญหา ร่วมกับครู และวิทยาลัย ในการติดตามผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาอย่างสม่ำเสมอ ทั้งยังเป็นการให้กำลังใจ ในการเรียนของนักศึกษาเป็นอย่างดี

2. จากการศึกษาประเด็นที่ ส่งผลต่อการสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน ในประเด็น **ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมภายในวิทยาลัย** วิทยาลัย ๆ ได้จัดสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสม สามารถนำไปใช้ได้จริง มีจำนวนประมาณครูที่เพียงพอกับจำนวนนักศึกษา มีการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เพิ่มเติมในเรื่องของการสื่อสารในภาษาต่างประเทศ มีการจัดห้องปฏิบัติการทางด้านคอมพิวเตอร์ อย่างเพียงพอ มีการชี้แนะทางด้านวิชาการ และงานทะเบียน เพื่อให้การบริการทางด้านวิชาการอย่างมีประสิทธิภาพ รวดเร็ว อย่างสม่ำเสมอ พร้อมให้ข้อมูลรายละเอียดต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา อย่างเพียงพอ

3. จากการศึกษาประเด็น ที่ส่งผลต่อการสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน **ในประเด็นปัจจัยด้านครู** ที่ส่งผลต่อการสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน ของนักศึกษา ในด้านความรู้ความสามารถในวิชาชีพของครูที่ ดำเนินการสอน ครูเป็นผู้มีความสามารถตรงตามสาขาวิชาชีพ มีทักษะในการสอนที่ทำให้ผู้เรียนได้เกิด กระบวนการเรียนรู้อย่างหลากหลาย ด้วยทักษะเทคนิควิธีการสอนที่มีความเชี่ยวชาญ สามารถดำเนินการ จัดการเรียนการสอนที่ทำให้ผู้เรียน ได้เข้าใจ เนื้อหารายละเอียดของวิชาได้อย่างชัดเจน มีการจัด บรรยากาศการเรียนการสอนที่เอื้ออำนวยให้กับผู้เรียน มีการใช้สื่อ โสตทัศนูปกรณ์ที่ทันสมัย เพื่อให้เกิด การเรียนรู้อย่างรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพในการเรียนการสอน ครูมีการวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ เพื่อนำมาพัฒนาในเรื่องการสอน อย่างต่อเนื่อง โดยมีการประเมินผลอย่างหลากหลาย ทั้งภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติ พร้อมกับการประเมินผลในสภาพจริง มีการอภิปรายผล เพื่อแก้ไขและการพัฒนาใน ครั้งต่อไป อย่างมีประสิทธิภาพ

4. จากการศึกษาประเด็น ที่ส่งผลต่อการสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน **ในประเด็น ปัจจัยด้าน ผู้เรียน** ระดับความตั้งใจและการเอาใจใส่ต่อการเรียน ของนักศึกษา ในการเข้าเรียนและตั้งใจเรียนโดยมี การวางแผนการเรียนมาล่วงหน้า มีสมาธิในการตั้งใจเรียน มีการจัดระบบ การเรียน เทคนิควิธีการเรียน ที่เหมาะสม สามารถปฏิบัติตามการสอนของอาจารย์ผู้สอน สามารถสอบถามความคิดเห็นและตอบ คำถามได้ มีการบริหารเวลาในการเรียน การทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย มีการทำบันทึกข้อมูลเพื่อ การสืบค้น เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่หลากหลาย มีความรับผิดชอบในการศึกษา ค้นคว้าหาข้อมูลเพิ่มเติม เพื่อนำมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ทบทวนประเด็นสำคัญต่าง ๆ ในเนื้อหาที่เรียนเพื่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน

การอภิปรายผล

จากผลการวิจัยพบว่า การศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน ของผู้เรียนในระดับ ปวช . 3 และระดับ ปวส 2 ของวิทยาลัยเทคโนโลยีพายัพและบริหารธุรกิจ โดยรวมมีความพึงพอใจ อยู่ในระดับมาก โดยมีระดับความพึงพอใจในประเด็นปัจจัยทางด้านครอบครัว เป็นอันดับหนึ่ง รองลงมา คือ ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม ปัจจัยด้านครู และปัจจัยด้านผู้เรียน ตามลำดับ

ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การศึกษาประเด็น และปัจจัยที่ส่งผลต่อการสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของ ผู้เรียนในระดับปวช. 3 และ ปวส. 2 ของวิทยาลัยเทคโนโลยีพายัพและบริหารธุรกิจ ในประเด็นปัจจัย ด้านครอบครัว โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีการสนับสนุนด้านวัสดุอุปกรณ์การเรียน เป็นอันดับหนึ่ง รองลงมา การให้ความสนใจกำลังใจที่เกี่ยวกับการเรียน และสนับสนุนด้านการเงิน ตามลำดับ

ผู้เรียน จะเติบโตเป็นคนที่ต้องการความสำเร็จ มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ด้วย แมคเคลแลนด์ ได้พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจกับการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่มีค่อนข้างสูง การอบรมเลี้ยงดูของ พ่อแม่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในตัวของผู้เรียนเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะครอบครัวที่พ่อแม่เลี้ยงดู แบบเดินทางสายกลาง ไม่ใช่อำนาจบาตรใหญ่ ไม่ตามใจเด็กจนเกินไป ไม่เคี่ยวเข็ญให้เด็กทำในสิ่งที่เกิน

ความสามารถของเขา ไม่วางมาตรฐานความสำเร็จไว้สูงหรือต่ำเกินไป ส่งเสริมให้เด็กช่วยตัวเองให้ทำอะไรเองตั้งแต่ยังเด็ก เมื่อพ่อแม่และครูให้ความรักความอบอุ่นและสนับสนุนแก่เด็ก เขาจะประสบความสำเร็จด้วยตัวเอง

การศึกษาประเด็นและปัจจัยที่ส่งผลต่อการสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน ในปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีการส่งเสริมการเรียนรู้มาเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือ การส่งเสริมพฤติกรรม และการให้คำปรึกษาในการเรียน และส่งเสริมด้านสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการเรียนรู้ มาเป็นลำดับ

มาสโลว์ (Maslow) ถือว่าเป็นความต้องการความสำเร็จในชีวิต ทำให้มนุษย์แสวงหาสิ่งที่ส่วนตัวต้องการและพอใจที่ส่วนตัวได้พบได้ทำ ครูจะพบว่าเด็กไม่ชอบความอยู่หนึ่ง การให้เด็กอยู่หนึ่ง ๆ และไม่ให้ซักถาม จึงขัดกับความต้องการและแรงจูงใจของเด็ก เด็กเป็นผู้ที่ต้องการแสวงหาด้วยความอยากรู้อยากเห็น หากครูได้ใช้ความรู้ อยากรทดลองผู้เรียนให้ถูกทาง และเป็นการเรียนในสิ่งที่เขาสนใจ ก็จะทำให้เขาได้ประสบผลสำเร็จในสิ่งที่ต้องการ

สภาพแวดล้อมในชั้นเรียนและบรรยากาศของโรงเรียน ในชั้นเรียนมีกลุ่มเพื่อน นอกห้องเรียน จะช่วยส่งเสริมหรือบั่นทอนแรงจูงใจในการเรียนและการทำงานของนักเรียนได้ดังนี้ ถ้านักเรียนได้รับรู้ว่า เวลาเรียน เวลาทำงานมีเพื่อนและครูเป็นกำลังใจและช่วยเหลือแนะนำ ก็จะเกิดกำลังใจในการเรียน ขณะเดียวกันถ้าเพื่อนกลั่นแกล้ง ครูดูมากเกินไป ก็จะบั่นทอนความอยากเรียนของนักเรียน การยอมรับจากกลุ่มเพื่อนและครู ในด้านความสำเร็จของการเรียนก็เป็นกำลังใจให้อยากเรียน การรู้ถึงผลของการเรียน เช่น การทดสอบ การแข่งขัน ทำให้ผู้เรียนถูกกระตุ้นให้ใช้ความพยายาม มีแรงจูงใจในการเรียนและการทำงานได้

ระเบียบและกฎเกณฑ์ของโรงเรียน โรงเรียนที่เข้มงวดเกินไปในด้านระเบียบ เช่น ระเบียบการแต่งกาย โดยเฉพาะวัยรุ่นทำให้นักเรียนเกิดความคับข้องใจ เกิดความขัดแย้งกับระเบียบ กฎเกณฑ์ที่หยุมหยิมเกินไป เป็นเหตุให้แรงจูงใจลดลง เพราะบรรยากาศของโรงเรียนไม่เอื้อต่อการเรียนรู้ โรงเรียนสกปรก เสียงยานพาหนะหนวกหู ห้องเรียนร้อนอบอ้าว ก็ไม่สร้างแรงจูงใจในการเรียนเช่นกัน ดังนั้นจะเห็นได้ว่าแรงจูงใจจึงเกิดจากปัจจัยในหลาย ๆ ด้าน การสร้างแรงจูงใจให้เกิดขึ้นกับนักเรียน โดยให้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงในการเรียนและการทำงานจึงต้องพิจารณาปัจจัยต่าง ๆ ตั้งแต่ตัวผู้เรียนเองและสภาพแวดล้อมด้วย สุรรัตน์ เตียวเจริญ (2543: 53-58) ได้สรุปถึงปัจจัยที่เป็นสาเหตุที่เกี่ยวข้องถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยด้านสถานศึกษา ปัจจัยด้านส่วนตัวของนักเรียน และปัจจัยด้านครอบครัว โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ปัจจัยทางด้านส่วนตัวของนักเรียน

บุคลิกภาพ ซึ่งเป็นสิ่งที่ได้รับการกล่อมเกลาและหล่อหลอมมาจากครอบครัวและรับการขัดเกลาจากโรงเรียน ก่อให้เกิดปัญหาในการปกครองและเป็นผลกระทบต่อการเรียน เช่น นิสัยก้าวร้าว ชอบทำลายสิ่งของ อวดดี เลินเล่อ ฝ่าฝืนระเบียบ ชอบทำตัวเด่น เป็นคนขี้อายสุขภาพ หากเด็กมี

โรคประจำตัวก็จะเป็นอุปสรรคต่อการเรียนและอาจทำให้เด็กเกิดปมด้อย เกิดความท้อถอยในการเรียนได้ การปรับตัวให้เข้ากับระบบต่าง ๆ ของโรงเรียน เช่น ระบบการเรียนการสอนใหม่ ๆ เพื่อน ครูผู้สอน การวางแผนการเรียน เด็กค้นหาความชอบของส่วนตัวยังไม่เจอ จะเรียนอะไรดี เพื่อจะนำไปใช้ในการประกอบอาชีพ ยังไม่มีเป้าหมายชีวิตอย่างไรการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม สิ่งยั่วยุต่าง ๆ ในสังคมปัจจุบัน ไม่ว่าจะเป็นสื่อทางโทรทัศน์ ทางอินเทอร์เน็ต

การคบเพื่อนหรือกลุ่มเพื่อน กลุ่มเพื่อนมีผลต่อเจตคติและพฤติกรรมการเรียนการสอนตามลักษณะของกลุ่มเพื่อน เช่น การเลือกวิชาเรียน และแผนการเรียน นิสัยในการเรียนและทัศนคติต่อการเรียน และการปรับตัวทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้ของบลูม (Bloom, อ้างถึงใน ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์: 2548, 91) ได้เสนอทฤษฎีการเรียนรู้ในโรงเรียน กล่าวคือ พื้นฐานของผู้เรียนเป็นหัวใจในการเรียน ผู้เรียนแต่ละคนจะเข้าชั้นเรียนด้วยพื้นฐานที่จะช่วยให้เขาประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ต่างกัน ถ้าเขามีพื้นฐานที่คล้ายคลึงกัน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะไม่แตกต่างกัน คุณลักษณะของแต่ละคน เช่น ความรู้ที่จาเป็นก่อนเรียน แรงจูงใจในการเรียนคุณภาพของการสอนเป็นสิ่งที่ปรับปรุงได้ เพื่อให้แต่ละคนและทั้งกลุ่มมีระดับการเรียนรู้ที่สูงขึ้น

กัญญ์รัฐ เอื้อภราดร (2552) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 และมัธยมศึกษาปีที่ 6: กรณีศึกษา โรงเรียนพระแม่สกลสงเคราะห์ อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลให้ผู้เรียน มีการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน คือ เพศ ความคาดหวังในการศึกษาต่อต่างกัน อาชีพผู้ปกครอง ทัศนคติต่อตนเอง ทัศนคติต่อเนื้อหาวิชาที่เรียน ทัศนคติต่อวิธีสอน ทัศนคติต่อวิธีการทำงานของนักเรียน ทัศนคติต่อสภาพแวดล้อมของโรงเรียน การปรับตัวกับเพื่อน และการปรับตัวกับครอบครัว

พรศรี พุทธานนท์ (2550) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนแม่แตง อำเภอมแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการเรียนรู้ของนักเรียน พบว่า ปัจจัยด้านสถานศึกษา และด้านส่วนตัวมีผลกระทบอยู่ในระดับปานกลาง ปัจจัยภายในโรงเรียนที่มีผลกระทบต่อการเรียนรู้ของนักเรียน ของครูผู้สอน พบว่าปัจจัยด้านหลักสูตร ปัจจัยด้านวิธีการสอนและด้านวัสดุอุปกรณ์มีผลกระทบอยู่ในระดับปานกลาง ปัจจัยภายในครอบครัวที่มีผลกระทบต่อการเรียนรู้ของนักเรียน ของผู้ปกครอง พบว่าผลกระทบอยู่ในระดับปานกลาง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

จากข้อค้นพบในการวิจัยครั้งนี้ สามารถนำผลมาใช้เป็นข้อมูลเพื่อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาแนวทางในการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

จากการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาระดับ ปวช.3 และระดับ ปวส. 2

ข้อเสนอแนะแนวทางดังนี้

1. ปัจจัยด้านผู้เรียน ควรส่งเสริมในด้านความรับผิดชอบต่อการเรียนให้มากขึ้น
2. ปัจจัยด้านครู ควรส่งเสริมพัฒนาครูให้ได้รับการอบรมเรียนรู้ทางด้านวิชาชีพให้มากขึ้น
3. ปัจจัยด้านครอบครัว ควรส่งเสริมให้ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนการเรียนมากขึ้น
4. ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในวิทยาลัย ควรส่งเสริมสภาพบรรยากาศที่เหมาะสมเอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ให้มากขึ้น

ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการวิจัย และ การนำผลการวิจัยไปใช้

แก้ปัญหาพัฒนาให้ดีขึ้นกว่าเดิม

ในปัจจุบัน ด้านครู

จัดโครงการที่ส่งครูไปอบรมให้ความรู้กับชุมชน เช่นโครงการวิชาการ สู่ชุมชน หรือ ครูชุมชน จัดโครงการความร่วมมือกับต่างประเทศโดยแลกเปลี่ยนนักศึกษาและครูระหว่างประเทศ

ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมภายในวิทยาลัย ส่งเสริมพัฒนาเพิ่มเติมเนื่องจากทำได้คืออยู่แล้ว พัฒนาสภาพแวดล้อมภายในวิทยาลัย การจัดห้องเรียนที่มีบรรยากาศและสภาพพร้อมเอื้อประโยชน์ต่อการเรียน ของนักศึกษาทุกระดับ

แก้ปัญหาพัฒนาให้ดีขึ้นกว่าเดิม ด้านการจัดสรรห้องปฏิบัติการให้เพิ่มมากขึ้นวางแผนการเพิ่มห้องเรียนปฏิบัติการ ให้เพิ่มมากขึ้น อย่างเพียงพอเพื่อรองรับกับจำนวนนักศึกษาที่เพิ่มมากขึ้น พร้อมกับการจัดสรรวัสดุอุปกรณ์ สื่อที่จำเป็นในห้องปฏิบัติการที่ทันสมัย เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดกับผู้เรียน

ปัจจัยด้านครอบครัว ส่งเสริมพัฒนาเพิ่มเติมเนื่องจากทำได้คืออยู่แล้ววางแผนการพัฒนาให้ครอบครัวเข้ามามีบทบาทสำคัญในการจัดการเรียนการสอน ที่ส่งผลต่อการผลสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนอย่างต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับ ปวช. และระดับ ปวส. นั้น ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายด้าน ซึ่งต้องอาศัยความร่วมมือกันในทุก ๆ ด้าน
2. การค้นคว้า วิจัยเพิ่มเติม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพทางผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของแต่ละระดับ

บรรณานุกรม

กัญญ์รัฐ เอื้อภราดร. (2552). ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 และมัธยมศึกษาปีที่ 6.

ภาคนิพนธ์ตามหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 พร้อมกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้องและพระราชบัญญัติการศึกษาภาคบังคับ.

กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

พรศรี พุทธานนท์. (2550). ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีผลการเรียนต่ำ โรงเรียนแม่แตง อาเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่.

การค้นคว้าอิสระตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

Maslow , A.H. (1970) . Motivation and Personality . New York : Harper and Row.

ภาคผนวก ก
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม

1. อาจารย์กฤษกร กอวงค์ ตำแหน่ง อาจารย์แผนกสามัญศึกษา
 จบการศึกษาระดับปริญญาโท
 สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม
 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

2. อาจารย์อริยชญา วงศ์ใหญ่ ตำแหน่ง อาจารย์แผนกสามัญ
 จบการศึกษา ระดับปริญญาโท
 สาขาการบริหารการศึกษา
 มหาวิทยาลัยรามคำแหง

3. อาจารย์กาญจนา ศรีวิชัย ตำแหน่ง อาจารย์แผนกการตลาด
 จบการศึกษา ระดับปริญญาโท
 สาขาการตลาด มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น

ภาคผนวก ข

แบบสอบถามเพื่องานวิจัย

เรื่อง

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาระดับ ปวช. และ ปวส.
ของวิทยาลัยเทคโนโลยีพายัพและบริหารธุรกิจ

คำชี้แจง

1. การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มุ่งศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาระดับ ปวช. และ ระดับ ปวส. เพื่อการปรับปรุงผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาระดับ ปวช. และ ปวส. ให้มากขึ้น
2. แบบสอบถามนี้แบ่งเป็น 2 ตอนคือ
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการ สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา
3. ในการตอบแบบสอบถามนี้ขอความร่วมมือจากท่านตอบให้ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดและกรุณาตอบทุกข้อซึ่งข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามนี้จะนำไปใช้เพื่อการพัฒนาของวิทยาลัยเทคโนโลยีพายัพและบริหารธุรกิจ

พัชสุดา กัลยาณวุฒิ
วิทยาลัยเทคโนโลยีพายัพและบริหารธุรกิจ
ผู้ทำการศึกษาวิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจงโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน [] หน้าข้อความที่เป็นจริง

1. เพศ ชาย หญิง
2. ระดับชั้น ปวช.3 ปวส. 2
3. แผนกที่ศึกษา การบัญชี การตลาด คอมพิวเตอร์ธุรกิจ
 ช่างยนต์ อิเลคทรอนิกส์
 ไฟฟ้ากำลัง อุตสาหกรรมท่องเที่ยว
4. อายุ ต่ำกว่า 18 ปี 19-25 ปี 26 ปีขึ้นไป

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา วิทยาลัยเทคโนโลยีพายัพและบริหารธุรกิจ

คำชี้แจงโปรดพิจารณาข้อความในแบบสอบถามแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องประเด็นตามลำดับ

- 5 หมายถึงระดับความพึงพอใจในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึงระดับความพึงพอใจในระดับมาก
- 3 หมายถึงระดับความพึงพอใจในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึงระดับความพึงพอใจในระดับน้อย
- 1 หมายถึงระดับความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความคำถาม	ระดับการความพึงพอใจ				
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
		(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
ปัจจัยด้านผู้เรียน						

1	ความตั้งใจและเอาใจใส่ในการเรียน					
1.1	เวลาเข้าเรียนตั้งใจฟัง และปฏิบัติงานตามอาจารย์ผู้สอน					
1.2	มีสมาธิที่ดีในการเรียน ไม่คุยกันระหว่างเรียนในห้องเรียน					
1.3	กล้าซักถามข้อสงสัยภายในห้องเรียน					
2.	การวางแผนการเรียน					
2.1	มีการอ่านหนังสือก่อนเรียนในแต่ละครั้ง					
2.2	มีการแบ่งเวลาในการอ่านหนังสือและทบทวนบทเรียน					
3	ความรับผิดชอบในการเรียน					
3.1	มีการทำการบ้านหรืองานที่ได้รับมอบหมายส่งตรงต่อเวลา					
3.2	เข้าเรียนตรงต่อเวลาและครบทุกรายวิชา					
3.3	เมื่อขาดเรียน นักศึกษาติดตามสอบถามจากเพื่อนหรือจากอาจารย์ผู้สอน					
3.4	ไม่ขาดเรียนโดยไม่มีเหตุผล					
4	การจัดระบบการเรียน / วิธีเรียน					
4.1	มีการขอคำปรึกษาหลังเรียนหากไม่เข้าใจในเนื้อหาที่เรียนกับอาจารย์ผู้สอนหรือเพื่อนภายในห้อง					
4.2	ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมเพื่อให้เข้าใจบทเรียนมากขึ้น					
4.3	จดบันทึกเรื่องที่เรียนโดยเฉพาะในประเด็นสำคัญและทบทวนก่อนการสอบทุกครั้ง					
4.4	แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนในเนื้อหาที่เรียน					
ปัจจัยด้านครอบครัว						
	การสนับสนุนด้านการเงิน					
1.1	ครอบครัว/ ผู้ปกครองสนับสนุนด้านการเงินอย่างสม่ำเสมอทำให้นักศึกษามีกำลังใจและตั้งใจในการเรียน					
1.2	ครอบครัว/ผู้ปกครอง สนับสนุนด้านการเงินแก่นักศึกษา จึงทำให้นักศึกษามีเวลากับการเรียนอย่างเต็มที่					
2.	การสนับสนุนด้านวัสดุอุปกรณ์การเรียน					
2.1	ครอบครัว /ผู้ปกครอง จัดซื้อจัดหา วัสดุอุปกรณ์การเรียนที่จำเป็นให้กับนักศึกษา					
3	การให้ความสนใจและกำลังใจกับการเรียน					
3.1	ครอบครัว/ผู้ปกครอง จะให้กำลังใจนักศึกษา เมื่อนักศึกษามี					

	ปัญหา เรื่องการเรียน ทำให้นักศึกษามีกำลังใจในการเรียน					
3.2	ครอบครัว/ผู้ปกครอง จะสอบถามและให้ความสนใจในผล การเรียนอย่างสม่ำเสมอ ทำให้นักศึกษามีกำลังใจในการเรียน					
ปัจจัยด้านครู						
1.	ความรู้ความสามารถของอาจารย์					
1.1	อาจารย์มีความรู้ในวิชาที่สอนเป็นอย่างดี					
1.2	อาจารย์มีทักษะในการสอนให้นักศึกษาเกิดกระบวนการ เรียนรู้ที่ดี					
2.	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน					
2.1	อาจารย์ชี้แจงแผนการเรียนการสอนให้นักศึกษาได้รับทราบ					
2.2	มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายทำให้เข้าใจ เนื้อหาวิชาอย่างชัดเจน					
2.3	จัดบรรยากาศในการเรียนการสอนที่เอื้อต่อการเรียนรู้เป็น อย่างยิ่ง					
2.4	จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่น่าสนใจ ไม่น่าเบื่อหน่ายและ ได้รับความรู้มาก					
2.5	อาจารย์เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ซักถามในเรื่องที่เรียน					
2.6	อาจารย์สรุปเนื้อหาสาระหลังการสอน					
3	การใช้สื่อการเรียนการสอน					
3.1	ใช้สื่อที่เหมาะสม และน่าสนใจ ไม่น่าเบื่อหน่าย และได้รับ ความรู้มาก					
3.2	ใช้สื่อที่มีประสิทธิภาพ ทันสมัยเหมาะสมกับเนื้อหา ทำให้ เกิดการเรียนรู้ได้ดีและรวดเร็ว					
4	การวัดและประเมินผล					
4.1	มีการแจ้งวิธีการประเมินผลให้นักศึกษาได้รับทราบ					
4.2	อาจารย์ตรวจงาน และให้คะแนนพร้อมกับให้คำติชม อธิบายจุดบกพร่องให้นักศึกษา					
4.3	มีการวัดและประเมินผลอย่างต่อเนื่อง และมีการนำผลมา พัฒนา การเรียนของนักศึกษา					
4.4	มีการวัดและประเมินผลที่หลากหลาย เช่นการทดสอบ การ					

	ปฏิบัติจริงและวัดผลตามสภาพจริง					
	ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในวิทยาลัย					
1	การส่งเสริมการเรียนรู้					
1.1	วิทยาลัยมีการจัดกระบวนการเรียนการสอนที่เหมาะสมซึ่งสามารถนำไปใช้ได้จริงในการประกอบอาชีพ					
1.2	วิทยาลัยมีจำนวนอาจารย์ที่มีความรู้ความสามารถเพียงพอต่อการเรียนการสอน					
1.3	วิทยาลัยมีการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมความรู้ ทักษะทางด้านภาษาต่างประเทศ คอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ตและเทคโนโลยีอย่างสม่ำเสมอ					
1.4	วิทยาลัยมีการประชาสัมพันธ์ แจ้งข่าวสารให้นักศึกษาอย่างเป็นปัจจุบัน					
2	การส่งเสริมด้านสิ่งแวดล้อมความสะอาดที่เอื้อต่อการเรียนรู้					
2.1	วิทยาลัยมีวัสดุอุปกรณ์ทางการเรียนให้นักศึกษาปฏิบัติอย่างเพียงพอ					
2.2	วิทยาลัยมีจำนวนห้องเรียนเพียงพอกับการเรียนการสอน					
2.3	ภายในห้องเรียนมีอุปกรณ์ที่จำเป็นเอื้อสำหรับการสอนอย่างเหมาะสม					
2.4	วิทยาลัยมีบริการด้านข้อมูลสารสนเทศอย่างเพียงพอ					
2.5	วิทยาลัยอำนวยความสะดวกแก่นักศึกษาได้อย่างรวดเร็ว					
3.	การส่งเสริมด้านพฤติกรรมและการให้คำปรึกษาในการเรียน					
3.1	วิทยาลัยมีงานทะเบียนที่ให้บริการแก่นักศึกษาได้อย่างรวดเร็ว					
3.2	วิทยาลัยมีอาจารย์ที่ปรึกษาที่ให้คำปรึกษาได้อย่างชัดเจนและเหมาะสม					
3.3	วิทยาลัยมีมาตรฐานการอยู่ร่วมกันอย่างชัดเจน					

ภาคผนวก ค

ตารางผนวก 1 แสดงความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้อง (Index of Item – Objective Congruence : IOC)

ข้อ	ข้อความคำถาม	ระดับการความพึงพอใจ				
		น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ปานกลาง (3)	มาก (4)	มากที่สุด (5)
ปัจจัยด้านผู้เรียน						
1	ความตั้งใจและเอาใจใส่ในการเรียน					
1.1	เวลาเข้าเรียนตั้งใจฟังและปฏิบัติตามอาจารย์ผู้สอน					
1.2	มีสมาธิที่ดีในการเรียน ไม่คุยกันระหว่างเรียนในห้องเรียน					
1.3	กล้าซักถามข้อสงสัยภายในห้องเรียน					
2.	การวางแผนการเรียน					
2.1	มีการอ่านหนังสือเรียน					
2.2	มีการแบ่งเวลาในการอ่านหนังสือและทบทวนบทเรียน					
3	ความรับผิดชอบในการเรียน					
3.1	มีการทำการบ้านหรืองานที่ได้รับมอบหมายส่งตรงเวลา					
3.2	เข้าเรียนตรงเวลาและครบทุกรายวิชา					
3.3	เมื่อขาดเรียน จะติดตามสอบถามจากเพื่อนหรืออาจารย์เสมอ					
3.4	ไม่ขาดเรียนโดยไม่มีเหตุผล					
4	การจัดระบบการเรียน/ วิธีเรียน					
4.1	มีการขอคำปรึกษาหลังเรียนจากเพื่อนหรืออาจารย์ผู้สอน					
4.2	ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมเพื่อให้เข้าใจบทเรียนมากขึ้น					

4.3	จดบันทึกเรื่องที่เรียน ในประเด็นที่สำคัญ และทบทวน					
4.4	แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนในเนื้อหาที่เรียน					
ปัจจัยด้านครอบครัว						
	การสนับสนุนด้านการเงิน					
1.1	ครอบครัว/ผู้ปกครองสนับสนุนด้านการเงินอย่างสม่ำเสมอ					
1.2	การให้ความสนใจและกำลังใจเกี่ยวกับการเรียน					
2.	การสนับสนุนด้านวัสดุอุปกรณ์การเรียน					
2.1	ครอบครัว/ผู้ปกครองจัดซื้อจัดหาวัสดุอุปกรณ์การเรียนให้					
3	การให้ความสนใจและกำลังใจเกี่ยวกับการเรียน					
3.1	ครอบครัวจะให้กำลังใจนักศึกษาเมื่อนักศึกษามีปัญหาเรื่อง การเรียน ทำให้นักศึกษามีกำลังใจในการเรียน					
3.2	ครอบครัว จะสอบถามและให้ความสนใจในผลการเรียนของ นักศึกษาอย่างสม่ำเสมอ ทำให้นักศึกษามีกำลังใจ					
ปัจจัยด้านครู						
1.	ความรู้ความสามารถของอาจารย์					
1.1	อาจารย์มีความรู้ในวิชาที่สอนเป็นอย่างดี					
1.2	อาจารย์มีทักษะในการสอนให้นักศึกษาเกิดกระบวนการ เรียนรู้อย่างดี					
2.	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน					
2.1	อาจารย์ชี้แจงแผนการเรียนการสอนให้นักศึกษารับทราบ					
2.2	มีการจัดกิจกรรมการสอนที่หลากหลายทำให้เข้าใจชัดเจน					
2.3	จัดบรรยากาศในการเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้เป็นอย่างยิ่ง					
2.4	จัดกิจกรรมการสอนที่น่าสนใจ ไม่น่าเบื่อ ได้รับความรู้มาก					
2.5	อาจารย์เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ซักถามในเรื่องที่กำลังเรียน					
2.6	อาจารย์สรุปเนื้อหาสาระสำคัญหลังการสอน					
3	การใช้สื่อการเรียนการสอน					
3.1	ใช้สื่อที่เหมาะสมและน่าสนใจ ทำให้เข้าใจเนื้อหามากขึ้น					
3.2	ใช้สื่อที่มีประสิทธิภาพ ทันสมัยทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ดี					
4	การวัดและประเมินผล					
4.1	มีการแจ้งวิธีการประเมินผลให้นักศึกษาได้รับทราบ					

4.2	อาจารย์ตรวจงานและให้คะแนนพร้อมกับติชม อธิบาย จุดบกพร่องให้กับนักศึกษา					
4.3	มีการวัดและประเมินผลอย่างต่อเนื่อง มีการนำผลมาพัฒนา					
4.4	มีการวัดและประเมินผลที่หลากหลาย เช่นการทดสอบ การ ปฏิบัติจริง และการวัดผลตามสภาพจริง					
	ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในวิทยาลัย					
1	การส่งเสริมการเรียนรู้					
1.1	วิทยาลัยมีการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เหมาะสมสามารถ นำไปใช้ได้จริงในการประกอบอาชีพ					
1.2	วิทยาลัยมีจำนวนอาจารย์ผู้สอนที่มีความรู้ความสามารถ เพียงพอต่อการเรียนการสอน					
1.3	วิทยาลัยมีการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมความรู้ทักษะด้าน ภาษาต่างประเทศ คอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต และ เทคโนโลยีต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ					
1.4	วิทยาลัยมีการประชาสัมพันธ์ข่าวสารอย่างเป็นปัจจุบัน					
2	การส่งเสริมด้านสิ่งแวดล้อมความสะดวกที่เอื้อต่อการเรียนรู้					
2.1	วิทยาลัยมีวัสดุอุปกรณ์ทางการเรียนให้นักศึกษาปฏิบัติอย่าง พอเพียง					
2.2	วิทยาลัยมีจำนวนห้องเรียนเพียงพอกับการจัดการเรียนการ สอน					
2.3	ภายในห้องเรียนมีอุปกรณ์ที่เอื้อสำหรับการเรียนการสอน อย่างเหมาะสม					
2.4	วิทยาลัยมีบริการด้านข้อมูลสารสนเทศอย่างเพียงพอ					
2.5	วิทยาลัยอำนวยความสะดวกแก่นักศึกษาในการจัดกิจกรรม ทุกด้านอย่างเต็มที่					
3	การส่งเสริมด้านพฤติกรรมและการให้คำปรึกษาในการเรียน					
3.1	วิทยาลัยมีงานทะเบียนที่ให้บริการแก่นักศึกษาได้อย่าง รวดเร็ว					
3.2	วิทยาลัยมีอาจารย์ที่ปรึกษาที่ให้คำปรึกษาอย่างชัดเจนและ เหมาะสม					
3.3	วิทยาลัยมีมาตรฐานการอยู่ร่วมกันอย่างชัดเจน					

ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ

ข้อที่	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	IOC	แปลผล
1	+1	+1	0	0.67	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
5	0	+1	+1	0.67	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
10	+1	0	+1	0.67	ใช้ได้
11	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
12	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
13	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
3	0	+1	+1	0.67	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
3	+1	0	+1	0.67	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
8	+1	+1	0	0.67	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
11	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
12	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
13	0	+1	+1	0.67	ใช้ได้
14	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้

บูรณาการทางการศึกษา วิจัยนวัตกรรมการศึกษาเพื่อชีวิต

ประวัติผู้วิจัย

- ชื่อ – สกุลผู้วิจัย : นางพัชสุดา กัลยานวุฒิ
- ประวัติการศึกษา : ปริญญาตรี ศศ.บ. ศิลปะศาสตร์บัณฑิต
(ภาษาอังกฤษ)
มหาวิทยาลัย พายัพ
- ประสบการณ์การทำงาน/อบรม**
- ปี พ.ศ. ๒๕๒๔ – ๒๕๒๗ ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ
โรงเรียนเชียงใหม่เทคโนโลยี จังหวัดเชียงใหม่
ครูที่ปรึกษา ระดับ ปวช. ๒ แผนกช่างสำรวจ
ทำหน้าที่ นายทะเบียน โรงเรียนเชียงใหม่เทคโนโลยี
- ปี พ.ศ. ๒๕๓๑ – ๒๕๓๓ อาจารย์พิเศษ ภาควิชาภาษาต่างประเทศ
โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- ปี พ.ศ. ๒๕๓๓ – ๒๕๓๔ ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ
โรงเรียนศรีธนาวิทยา
- ปี พ.ศ. ๒๕๓๔ ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ
โรงเรียนไทยวิจิตรศิลป์เชียงใหม่
- ปี พ.ศ. ๒๕๓๕ รับตำแหน่ง ผู้ช่วยครูใหญ่ ฝ่ายธุรการ
โรงเรียนไทยวิจิตรศิลป์เชียงใหม่
- ปี พ.ศ. ๒๕๓๖ – ๒๕๓๘ รับตำแหน่งผู้ช่วยครูใหญ่
ฝ่ายวิชาการ และ นายทะเบียน
โรงเรียนไทยวิจิตรศิลป์เชียงใหม่
- ปี พ.ศ. ๒๕๓๙ – ๒๕๔๖ ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษระดับประถม
โรงเรียนธีระวัธน์บำเพ็ญ
อ. แม่ริม จ. เชียงใหม่
- ปี พ.ศ. ๒๕๔๗ ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษระดับ
มัธยมศึกษาตอนต้น รับตำแหน่ง หัวหน้าฝ่ายระดับมัธยมศึกษา

ปี พ.ศ. ๒๕๔๘ - ๒๕๕๐	รับตำแหน่ง ผู้ช่วยครูใหญ่ ฝ่ายวิชาการ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนธีระวัธน์บำเพ็ญ
ปี พ.ศ. ๒๕๕๑ -	ครูสอนวิชาภาษาต่างประเทศ คณะอุตสาหกรรมท่องเที่ยว วิทยาลัยเทคโนโลยีพายัพและบริหารธุรกิจ
ตำแหน่งการทำงานในปัจจุบัน	รับตำแหน่ง ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ วิทยาลัยเทคโนโลยีพายัพและบริหารธุรกิจ รับตำแหน่ง นายทะเบียน วิทยาลัยเทคโนโลยีพายัพและบริหารธุรกิจ